

100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
SÁCH KIM THI SỐ 40
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100
100100100100100100100100100

kim thi

NGUYỄN HUY CÔN

TRUYỆN
100 CHỮ

TẬP 5

hà nội, 2016

NGUYỄN HUY CÔN

TRUYEN 100 CHU
TRUYEN 100 CHU

TẬP 5

Hà Nội - 2016

Nhớ gì kể này
Nghĩ sao viết vậy
Trong trăm chữ ấy
Việc mình,
việc người,
việc Đông-Tây

TRẦN TOÀN XƯƠNG

toanxuong

陈全昌

401. MÙA THUẬN GIÓ HÒA

ĐỌC XUÔI :

Xa trải nắng mùa ánh sáng tươi
Tháng năm vui hát khúc ca lời
Ngàn non chốn cũ trời xanh biếc
Lá rụng mùa mưa nước đắm người
Ca xướng đến cùng lên bến đò
Thầu trời hoa nở cảnh Xuân chơi
Ta cùng đón đợi mùa tươi sáng
Mà lặng gió thêm đẹp cảnh trời

ĐỌC NGƯỢC :

Trời cảnh đẹp thêm gió lặng mà
Sáng tươi mùa đò đón cùng ta
Chơi Xuân cảnh nở hoa trời thầu
Đò bên lên cùng đến xướng ca
Người đắm nước mưa mùa rụng lá
Biếc xanh trời cũ chốn non ngàn
Lời ca khúc hát vui năm tháng
Tươi sáng ánh mùa nắng trải xa

(20-9-2016)
HUY CÔN

402. ANH LẠI RA ĐI

Đến hôm qua tôi mới hay tin anh đã ra đi được hai tuần rồi ! Lại một lần hối tiếc nữa là không tiễn biệt anh. Tính ra, quen biết anh cũng nửa thế kỷ rồi. Anh hơn tôi 8 tuổi, và đã có thời là thủ trưởng trực tiếp của tôi. Tuy nhiên anh vẫn coi tôi là bạn. Trong những sách anh tặng tôi, anh đều gọi là “ tặng bạn”. Thực ra, về tuổi tác, về học vấn và kinh nghiệm sống, tôi phải học anh nhiều. Anh có nhiều sở thích giống tôi, về viết báo, viết sách và ngoại ngữ. Quên nói anh đã từng là sĩ quan quân đội ta ngay từ tháng 9 năm 1946 .Anh phải xếp bút nghiên, vào Nam chiến đấu khi Pháp lăm le trở lại Việt Nam .

403. ÁN PHẨM CHUNG

Đó là tuyển tập thơ chung của chúng tôi, dự kiến xuất bản làm quà tặng bạn bè và người thân của hai người nhân dịp chúng tôi đều 80, tuổi, vào dịp Tết Đinh Dậu tới. Đề tài thơ đủ loại: về xây dựng, tình yêu, thời sự, hầu hết đã đăng trong các tạp chí về Xây dựng. Có cả thơ dịch nữa.

*Đinh Dậu tới rồi, chẳng còn lâu
Tám mươi năm chẵn, chẳng phải cầu
Xuân Hải - Huy Côn, hai Mậu Hồ
Góp vắn chung ý, nặng tình sâu*

404. NGƯỜI LỊCH SỰ

Ông Robinson chưa bao giờ đi khám răng vì ông rất nhát. Lần này đau quá, ông phải đi khám. Bác sĩ nha khoa chữa răng cho ông làm nhiều lần. Đến ngày cuối cùng, ông Robinson hỏi:” Thưa bác sĩ, hết tất cả bao nhiêu tiền ?”.

Bác sĩ bào:” 25 pao” nhưng chẳng đòi tiền.

Sau đó một tháng , ông Robinson gọi điện cho bác sĩ và nói:” Thế tháng trước bác sĩ không yêu cầu tôi trả tiền chữa răng à?”

Bác sĩ đáp:” Tôi không bao giờ đòi tiền một người lịch sự cả”.

“ Không đòi tiền thì bác sĩ sống bằng gì?”.

Bác sĩ bảo:” Nói chung, mọi người lịch sự đều trả tiền tôi ngay, chỉ có một số ít người không chịu trả thôi. Nếu

chờ sau hai tháng mà bệnh nhân không đã động gì đến tiền nong thì tôi mới cho người đó là thiếu lịch sự, và khi ấy thì tôi mới đòi tiền!”.

Trích “ Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

405. TUỔI NGỰA

Người tuổi Ngựa vui tính, thích tán gẫu, mồm mép và dễ gây cảm tình. Họ biết sử dụng đồng tiền, vì vốn là những nhà tài chính giỏi giang. Họ có thể đón bắt đượcy nghĩ của người khác, ngay tư gkhi người khác chưa kịp thốt ra. Người tuổi này rất sáng trí, lắm tài, thích tự làm mọi thứ. Đồng thời họ cũng là những người rất kén chọn, cầu toàn trong trang phục và cốt cách. Họ có thể vứt bỏ hết vì tình, nên rất thờ ơ với hết thảy những thứ khác trên đời. Chính vì vậy mà họ ít thành đạt. Lại thiếu kiên nhẫn, thường bắt chấp hết thảy để theo đuổi những gì còn thiếu.

Mù quáng trong chuyện tình duyên nên hay bị lừa. Thích hội hè, đình đám, nhạc, kịch nghĩa là hết

thấy những thứ có đông người tụ tập. Họ dễ mất tự chủ nên ít được tin cậy, đã thế lại chỉ làm theo ý của mình.

Đường đời của người tuổi Ngựa đầy trắc trở và gian nan ở hai chặng đầu, nhưng ở chặng cuối thì nhàn hạ và êm thấm. Tuổi Ngựa hợp với tuổi Hồ, Chó và Dê về mặt nhân duyên, thứ đến tuổi Rồng, Rắn Khi, Lợn. Ky nhất là tuổi Chuột.

Theo” Năm sinh với cuộc đời và tính cách con người” của NHC

406. NHÀ MÔI TRƯỜNG HỌC

Anh cùng học khóa 1 ĐH Bách Khoa với tôi từ năm 1956. Khi ra trường, anh ở lại trường dạy học, còn tôi về cơ quan Bộ Kiến trúc. Cơ duyên khiến hai chúng tôi lại có nhiều công việc phối hợp với nhau. Trong tập sách nhỏ “ 84 ngày xa nước”, anh là nhân vật thứ hai trong đoàn khảo sát khoa học về Vật lý Kiến trúc tại Trung Quốc cùng với anh Lê văn Trinh - nhân vật thứ nhất, và tôi. Thế rồi Hội Môi trường Xây dựng Việt Nam được thành lập, và trong khóa đầu tiên (1984-1999), anh là Chủ tịch, tôi là Tổng thư ký. Hai người làm việc rất ăn ý. Anh còn giữ nhiều chức vụ quan trọng như: Tổng thư ký Hội đồng Học Hàm nhà nước, Hiệu trưởng trường ĐH Xây dựng, Phó chủ tịch Hội Bảo vệ Thiên nhiên và Môi trường VN, v.v. Giữa

chúng tôi, tình bạn vẫn gắn kết sau 60 năm, kể cả trong những ngày cả hai đã về hưu.

407. SỰ KIỆN 3 NĂM TRƯỚC

Bóc tờ lịch mới biết là đã qua tháng 10. Tháng này có sự kiện gì nhỉ ? À, giải phóng thủ đô 10-10-1954. Còn gì nữa nhỉ ? Nhớ ra rồi ! Đúng 3 năm trước, đại tướng Võ Nguyên Giáp ra đi ở tuổi xưa nay “ quá hiếm” 102 ! Mình có viết bài thơ sau :

ĐẠI tang lan đến khắp mọi nhà:
TUỔNG tài đại thọ đã đi xa
CÒN đây lòng lầy rùng chiến tích
SÔNG đẹp lưu danh khắp địa cầu
MÃI mãi còn đây nhiều huyền thoại
VỚI bao thế hệ tiếp mai sau
NON cao, biển rộng Người in dấu
SÔNG núi ngàn đời mãi khắc sâu

11.10.2013

408. HIỆU THÊM VỀ KỸ THUẬT ĐỌC NHANH

Xuất phát từ định nghĩa: *Đọc nhanh là kỹ thuật đọc đảm bảo rút ra từ tài liệu đã đọc những thông tin hay với tốc độ nâng cao*, chúng ta hiểu rằng :

- Đọc nhanh không có nghĩa là đọc qua loa, hời hợt
- Là một quá trình nhận thức chủ động, tự giác
- Là quá trình phân tích các sự kiện, suy lý rồi tổng hợp những khái niệm và đặt cơ sở cho những tri thức mới
- Đảm bảo nắm vững được những điều đã đọc , bởi tài liệu khoa học kỹ thuật thường bố cục theo một trình tự có logic.

409. HỎI ĐÁP VỀ ĐÀN ÔNG

H: Lạy Chúa tôi! Xin ngài miêu tả cái hạng đàn ông mà ngài vừa nói.

Đ: Họ là rấn nằm trong bụi cỏ và không khi nào nâng đàn bà lên bệ. Chúng là những kẻ hèn hạ, vừa hôn hít, vừa tán tụng về những thiện chí của cô gái nhưng sau đó lại phản bội ngay sự tin tưởng ngây thơ của nàng. Họ là những kẻ hoài nghi cho rằng đàn bà chỉ là đàn bà, chỉ như một miếng xì gà để hút. Phương châm của họ là: “Yêu rồi thái, hái khi trẻ, bẻ khi tàn, ngán im re”. Cái bọn hèn hạ ấy nói rằng : ánh sáng nằm trong đáy mắt đàn bà và nói dối như Cuội. Ngày xưa họ vận đồ đen,

uốn ria mép cho xoắn rồi mời các cô gái ngây thơ dùng bữa lúc nửa đêm với rượu sâm banh, tại căn phòng chứa ông chủ độc thân, rồi hỏi:” Cô gái nhỏ, sao em không sợ anh?”. Thời nay thì họ có mái tóc đen bóng lộn và xe hơi mui trần, lái xát hè đường và nói:” Này Girlie, anh cho quá giang này!”. Họ là bạn bè về hình thức nhưng lại muốn tước đoạt cái quý giá nhất của đàn bà.

H: Đó là cái gì?

Đ: Là sự trinh trắng.

Trích “ Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

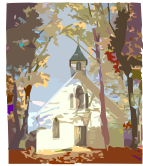

410. TUỔI DÊ

Người tuổi Dê có máu nghệ sĩ, có khiếu thẩm mỹ và tính nết rất sôi nổi, cuồng nhiệt, có năng khiếu về nghệ thuật, nhưng hay bi quan, cả lo và cả thẹn. Trong cuộc sống thường ngày, hay luống cuống, không biết nên chọn hướng nào, nên thường dựa dẫm vào ý người ngoài. Cốt cách phong thái của họ dễ thiện cảm, song hơi đồng bóng. Họ cũng giỏi lấy lòng người khác để thích ứng với bất cứ lối sống nào và ít gặp khó khăn về vật chất. Tuổi Dê thường mộ đạo, thích chia sẻ cho người khác mà chẳng mong trả ơn. Nếu người khác đền ơn, thì họ lúng túng.

Hợp với tuổi Mèo, Lợn, Ngựa. Sau đó mới đến tuổi Hổ, Rắn, Dê. Tránh kết hôn với người tuổi Chuột. Kỵ nhất là tuổi Chó và Trâu. Chặng giữa của tuổi Dê thường gian nan, nhưng chặng cuối lại may mắn, sung túc.

Sách đã dẫn

411. THỰC HIỆN ĐIỀU MONG ƯỚC

Tôi đã có dịp đến thăm hai bạn ấy tại ngôi nhà do chính Tôn thiết kế. Phải nói là Tôn và Thanh thiết kế và xây dựng mới đúng. Bởi ngôi nhà này nằm trong một cảnh quan hoàn hảo, được thiết kế và thực hiện chu đáo của những người sành kỹ thuật và yêu nghệ. Chỉ tiếc là họ không được ở đây lâu, bởi khi làm ăn thất bát, do Thanh chủ động đầu tư khi nguồn vốn chung của đề án chưa có. Khỏi phải nói nhiều về những chuyện kiện cáo, đền bù. Song, những chuyện như vậy không phải chỉ xảy ra một lần. Họ phải bán ngôi nhà đó đi và thuê một chỗ ở khiêm tốn hơn nhiều. Tiền của do Tôn kiếm được ở nước ngoài không ít nhưng cũng chẳng thể cứu vãn được tình cảnh trớ trêu này.

Thế rồi tôi ngỡ ngàng khi được tin Thanh sớm ra đi mấy năm trước đây. Thanh mất rồi, Tôn vui đầu vào

công việc. Anh vốn là người ít nói, bây giờ lại làm li hơn. Anh không thể quên những kỷ niệm cùng ăn, cùng làm, cùng say sưa công việc với người bạn đời. Bạn bè cũng lo lắng về sức khỏe của Tôn và mấy người bạn thân, đồng lòng giúp Tôn lấy lại sinh khí bằng cách giới thiệu cho một người bạn gái mới.

Và, như các bạn thấy đây, rất mừng là việc này có kết quả tốt đẹp. Có thể là Tôn nhớ lại lời trời trăng của Thanh khi hấp hối:” Tôn à, mình phải lập gia đình khi có điều kiện và như thế mới là mãi mãi thương yêu Thanh”...

Và Tôn đã thực hiện được điều mong ước của Thanh.

Trích ” Mỗi cây mỗi hoa ” của NHC

412. MUA TRANH

Ông White có một cửa hàng bán tranh ở giữa thành phố. Tranh của ông không đắt tiền lắm, nhưng đẹp. Thứ bảy tuần trước có một bà vào cửa hàng ngắm nghía lâu lắm để chọn tranh. Rồi bà ta đến gần một bức tranh vẽ một đàn ngựa trên cánh đồng và hỏi mua :” Bức tranh này giá bao nhiêu tiền?”

Ông White nhìn tranh một lát rồi đi lấy quyển sổ ra tra, xong bảo:” tôi bán 20 pao”.

Bà khách nheo mắt nói:” Tranh này chỉ đáng 2 pao thôi!”.

Ông White bực lắm nói:” “Hai pao thôi ư? Riêng miếng vải để vẽ đã hơn hai pao rồi bà ạ”.

Bà khách thủng thẳng đáp:” Nhưng lúc đầu nó còn sạch!”.

Truyện cười Anh-Mỹ của NHC

413. ALINE

Tôi vẽ trên cát
Khuôn mặt tươi hiền
Rồi em biến mất
Khi bão qua đây
Trên bãi biển này

*Tôi gọi nàng về
Khóc hoài đau đớn*

Tôi muốn bên nàng
Nhưng nàng lặn tròn
Tìm trong tuyệt vọng
Chẳng thấy được đâu

*Tôi gọi nàng về
Khóc hoài đau đớn*

Tôi chỉ canh chừng
Khuôn mặt hiền thân

Vật vờ bãi biển
Trong cát ướt đầm

*Tôi gọi nàng về
Khóc hoài đau đớn*

Thơ dịch tiếng Pháp -Trích” Đôi dòng cảm xúc” của NHC

414. LẠI CHUYỆN GIÁO DỤC !

Mấy hôm nay, cơ quan truyền thông lại đưa tin về chuyện đánh giá học sinh tiểu học qua sự phân biệt bằng lời của thầy cô giáo chứ không bằng điểm cụ thể. Lại giải quyết từ ngọn rồi ! Đánh giá bằng điểm là việc làm cụ thể, dễ so sánh, xưa nay vẫn làm, hàng thế kỷ rồi. Tại sao lại đặt vấn đề gây “áp lực” trong đánh giá học sinh tiểu học. Rõ ràng là được điểm 10 thì em thích hơn điểm 5, 6 và khi được 3,4, thì em buồn quá. Vậy phải cố gắng học thôi. Tuy nhiên, việc đánh giá bằng điểm hay lời phê được quy định cũng chỉ là vấn đề ngọn. Cái gốc là phải dạy thế nào để học sinh nắm được những kiến thức đã học, không quá căng thẳng và lên lớp trên tiếp thu được kiến thức mới. Trước đây, người ta gọi là *kiến thức cơ bản*. Vậy mà ngành giáo dục ít khi đề cập đến vấn đề kiến thức, chỉ thích bàn vấn đề rêu rĩa như đánh giá thế này, thế kia !...

415. TUỔI KHÍ

Người sinh vào năm khí đáng gọi là bậc thiên tài. Thông minh có thừa sức để đeo đuổi những việc to tát, họ là bậc thầy tài giỏi trong các lĩnh vực cần có sự hiểu biết và trí xét đoán tinh nhạy. Giàu sáng kiến họ có thể dễ dàng giải quyết những việc nan giải một cách chóng vánh, nhưng nếu không bắt tay giải quyết ngay thì mọi thứ sẽ bị nhanh chóng bỏ qua và họ hết nhiệt tình để thực hiện việc dang dở. Người tuổi Khí rất quảng giao nhưng thường đánh giá thấp ý kiến người khác. Tuy vậy họ được quý mến, khen ngợi do giỏi giang và linh hoạt. Họ có trí nhớ tuyệt vời, có thể thành đạt trong mọi lĩnh vực.

Đường đời của họ rất trôi chảy ở chặng đầu, chặng giữa rắc rối, những dự định thường đổ vỡ, dở dang. Đường nhân duyên ít gặp may. Gặp người tuổi Rồng hay Chuột thì hạnh phúc hơn cả. Ít may mắn hơn với tuổi Rắn, Lợn và kỵ nhất là tuổi Hổ.

416. TẠM BIỆT VŨ HÁN

Cảm ơn tất cả mọi người ở đây đã tiếp đón và săn sóc chúng tôi chân tình như vậy. Hôm nay chúng tôi rời Vũ Hán. Các đồng chí nam nữ phục vụ xếp hàng dọc bên ngoài cửa khách sạn để tiễn đưa chúng tôi, vỗ tay

nhiệt liệt làm chúng tôi cảm động lắm, dùng dằng chưa muốn lên đường ngay. Chỉ còn thiếu có một đồng chí đau mắt không ra được. Đó là một cô bé duyên dáng, quen biết chúng tôi nhất. Thật là tiếc. Nhưng không hề gì, vì trước đó chúng tôi đã có lời chào tạm biệt và cảm ơn rồi.

Bữa chiều hôm ấy chúng tôi ăn cơm tại nhà ga sân bay. Đáng lẽ sáng nay chúng tôi đi Thượng Hải bằng chuyến máy bay trưa, nhưng các đồng chí bạn bảo là đi chuyến tối an toàn hơn. Bước lên máy bay, chúng tôi còn vẫy chào tạm biệt các đồng chí đưa tiễn dưới sân ga.

Chào Vũ Hán, hẹn ngày gặp lại !
(5-12-1964)

Theo "84 ngày xa nước" của NHC

417. THẾ KỶ 20

Thế kỷ của lâu đài
Hai ngàn năm rút lại
Thế kỷ đầy vĩ đại
Của khoa học, thiên tài

Thế kỷ nhiều sáng tạo
 Thế kỷ Ai thắng Ai
 Giữa văn minh nhân đạo
 Giữa trí tuệ nhân văn
 Với bạo tàn lang thú
 Với thảm họa đất trời
 Giữa giao lưu, tiến hóa
 Giữa sáng láng trẻ tươi
 Với thủ cựu hẹp hòi
 Với già nua cằn cỗi !

Trích “ Đôi dòng cảm xúc” của NHC

418. VỊ CỨU TINH CỦA MÈO

Nhân việc đi phối giống cho mèo cưng của mình, bà tôi mới biết tới *Trại nuôi mèo – Văn phòng tư vấn chăn nuôi mèo* đầu tiên ở Việt Nam. Chủ nhân của cơ sở này là một con người khá đặc biệt. Ông là giáo viên văn, nhà thơ, họa sĩ, nhà điêu khắc, kiến trúc sư và cả...võ sĩ quyền anh nữa. Nói thêm thì ông còn là chiến sĩ của một trung đoàn pháo cao xạ nữa. Pho tượng

Bồ Tát Quan Thế Âm cao 8m, một ngọn tháp cao 14,5m do chính ông sáng tạo là những vật chứng sừng sững ngay trong khu vườn nhà ông, nơi tọa lạc cơ sở chăm sóc mèo này.

Tuy nhiên, việc ông làm được đánh giá cao là tạo điều kiện gia tăng dân số mèo ở ta lên. Ai cũng biết rằng ít lâu nay, từ nông thôn đến thành thị ngày càng vắng bóng những chú mèo thân yêu. Trung bình 333 người dân mới có một con mèo. Và nếu cứ cái đà này, không có biện pháp gia tăng số mèo trong nước thì có lúc, chính mèo cũng được ghi tên vào *Sách Đỏ* cũng nên ! Cũng chính ông chủ trại này đã dày công nghiên cứu để cho ra giống mèo khỏe mạnh, có sức đề kháng cao, giỏi bắt chuột, không đi lang thang như mèo ta, chỉ quanh quẩn ở nhà như chó. Nghe đâu, ông còn có nhiều cơ sở khác ở Hưng Yên, Gia Lâm, Ao Vua nữa.

Truyện “ Những con mèo nhà bà em” của NHC

419. CHẴNG AI ƯA

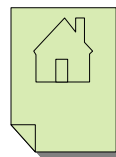
Harry vào gặp mẹ đúng lúc bà đang ăn sáng. Cô bảo:” Mẹ ơi, ở trường chẳng ai thích con cả, thầy giáo cũng không thích mà bọn bạn cũng không thích. Mấy người lao công và ông lái xe cũng ghét con.”.

Bà mẹ bảo:” Như thế là vì con đối xử với mọi người không đúng mức. Nếu ít người không thích mình thì chưa chắc mình đã có lỗi, nhưng ai cũng ghét mình thì con phải xem lại và sửa chữa đây”.

Harry bảo: “ Mẹ ơi, nhưng con lớn rồi, sửa làm sao được. Con chẳng muốn đến trường nữa đâu”.

Bà mẹ vừa lái xe ô tô ra khỏi nhà xe, vừa bảo cô:” Con phải đi chứ, con rất giỏi tuy có nhiều điều phải học thêm. Con là hiệu trưởng cơ mà!”

Trích” Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

420. TUỔI GÀ

Người tuổi gà tư duy sâu sắc, luôn bận bịu, mãi mê với công việc. Họ bao giờ cũng muốn làm việc nhiều hơn sức lực, khả năng mình, ôm đồm quá sức. Khi thất bại, họ rất bi quan, buồn nản. Người tuổi Gà thường tưởng mình bao giờ cũng đúng và biết phải làm gì. Không tin và nhờ vả ai, chỉ tin vào bản thân. Viễn vông, mơ hão và đầy những ý đồ phi lý. Hoang phí, tiêu hết các khoản tiền kiếm được nên dễ lâm vào cảnh khánh kiệt, vỡ nợ.

Về đường nhân duyên, họ sẽ hạnh phúc nếu gặp được bạn đời tuổi Trâu, Rắn hay Rồng. Thứ đến Hồ, Ngựa, Dê...Kỵ nhất là tuổi Mèo.

421. CÁC NGÔN NGỮ DÂN TỘC VIỆT NAM

Trên lãnh thổ Việt Nam hiện có 54 dân tộc sinh sống.

Theo nguồn gốc và ứng với phổ hệ ngôn ngữ, có phân loại sau:

1. Ngữ hệ Nam Á:
 - a) Nhóm Việt Mường: 4 thứ tiếng
 - b) Nhóm Môn: 21 thứ tiếng
 - c) Nhóm Tày-Thái: 8 thứ tiếng
 - d) Nhóm Mèo: 3 thứ tiếng
 - e) Nhóm khác: 4 thứ tiếng
2. Ngữ hệ Nam Đảo: 5 thứ tiếng

3. Ngữ hệ Hán –Tạng:
 a) Nhóm Hán: 3 thứ tiếng
 b) Nhóm Tạng-Miến: 6 thứ tiếng

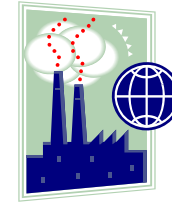
Theo “ Nghiên cứu ngôn ngữ các dân tộc thiểu số VN” năm 2002

422. ĐIỀU DỄ HIỂU

Người ta nói nhiều
 Về *Hiện đại*
 Người ta bàn nhiều
 Về *Dân tộc*
 Trong Kiến trúc công trình
 Còn tôi thì định ninh
 Là ngôi nhà, kiến trúc
 Cần đúng lúc nâng cao
 Yêu cầu về chất lượng
 Và luôn luôn coi trọng:
 Thiên nhiên
 Con người
 Và cách sống
 Việt Nam

Trích” *Đôi dòng cảm xúc*” của NHC

423. BÀI THƠ TÌM THẤY

Vừa tìm thấy bài thơ khai bút Xuân Quý Ty, lưu trong 1 USB, in luôn kéo quên !

Ngày tết năm nay đã đến đây
Ăm ắp niềm vui ở chốn này
Mưa phùn chào đón hoa Xuân tới
Quất tết phơi vàng dưới mưa bay
Úa đi tàn tích năm xưa cũ
Yên bình hạnh phúc đến hôm nay
Tết này ta đã là dân “hiếm”
Yêm sấm dậy đón điềm may

10-2-2013

424. CHỮ XẤU

Pat cùng với vợ rời Ireland đến Anh tìm việc. Anh xin được việc làm khá tốt tại một công ty xây dựng. Anh không nghiện thuốc, không uống rượu nên dành dụm được khá nhiều tiền.

Bố mẹ vợ anh đang còn ở Ireland. Một hôm anh đưa vợ ít tiền và tiễn chị ta về Ireland thăm bà mẹ bị ốm nặng.

Một tuần sau, Pat đã muốn viết thư cho vợ. Phiền vì một nỗi anh ta chưa đọc thông viết thạo nên phải nhờ một ông cố đạo viết thư hộ. Anh nói ý cho ông ta viết. Khi Pat dừng lại, ông cố đạo hỏi: "Ông có muốn viết gì thêm nữa không?"

Pat nói: "Nhờ ông viết thêm hộ là: xin lỗi chữ xấu và sai chính tả".

Trích từ "Truyện cười Anh-Mỹ" của NHC

425. TUỔI CHÓ

Người Nhật tin rằng ai sinh năm Chó đều được trời phú cho mọi nét tốt của con người. Họ chân thực, ngy thẳng, luôn nghĩ đến bổn phận và làm tròn bổn phận của mình. Biết giữ bí mật của người thân, được nhiều người nể trọng. Họ ít bận tâm đến gia sản của chính họ, rất đại lượng và không vị kỷ

Không thích chỗ đông người, hội hè, đình đám. Tuy nhiên, họ lại bướng bỉnh, nhận xét thẳng thắn nên nhiều người rất ngại.

Là người giỏi trong quản lý công nghiệp, nhà hoạt động nghiệp đoàn năng nổ và nhà giáo có tài.

Về nhân duyên, tuổi Chó hợp với tuổi Ngựa, Hổ, Mèo. Không hợp với Trâu, Gà, và kỵ nhất với tuổi Dê.

Sách đã dẫn của NHC

426. BUỐM XINH

Em lo "cách mặt xa lòng"
Dù người yêu nhất cách trùng vẫn quên
Bướm xinh, nàng hãy yên tâm
Anh luôn cảm nhận tình thâm của nàng

*Tháng sau anh sẽ trở về
Bướm xinh, anh sẽ ở lý bên em
Tháng sau em ở bên anh
Bướm xinh, nàng hãy yên tâm đợi chờ*

Đại dương mà nhỏ tí teo
Khi đôi trai gái biết yêu trọn đời
Dù em ngần ngại thế nào
Vẫn là cô gái buộc vào đời tôi

*Tháng sau anh sẽ trở về
Bướm xinh, anh sẽ ở lý bên em
Tháng sau em ở bên anh
Bướm xinh, nàng hãy yên tâm đợi chờ*

Tình yêu thu gọn bầu trời
Em luôn luôn nhủ suốt đời yêu tôi
Còn tôi mãi mãi yêu mình
Vòng tay ấm áp chung tình, Bướm xinh !

*Tháng sau anh sẽ trở về
Bướm xinh, anh sẽ ở lý bên em
Tháng sau em ở bên anh
Bướm xinh, nàng hãy yên tâm đợi chờ*

Theo “Đôi dòng cảm xúc” của NHC– Dịch từ thơ Pháp

427. GẶP TUYẾT LẦN ĐẦU

Buổi sáng vừa trở dậy tôi đã phải ngạc nhiên trước cảnh đó: trước mắt tôi, mọi vật từ những mái nhà, ngọn cây đến mũi những xe ô tô đỗ ở dưới sân đều trắng xóa một màu ! Cái gì vậy ? À, ra là tuyết. Lần đầu tiên trong đời tôi được nhìn thấy tuyết động như vậy. Đêm qua tuyết rơi. Thế mà không lạnh lắm nhỉ ? Lò sưởi trong phòng đã đánh lừa chúng tôi.

Ngày hôm ấy là ngày lạnh nhất trong thời gian chúng tôi sống ở đất nước này. Tuyết trút xuống không theo hàng lối gì mà rơi tứ tung; những đám tuyết nhỏ

nhỏ rơi tạt vào mặt tôi từ đủ các phía, bám cả vào áo choàng khi tôi đi ra ngoài trời.

Thú thật là, lần đầu tiên được thấy tuyết rơi, thú vị và lạ lẫm bao nhiêu thì thấy lạnh giá bấy nhiêu. Đã mặc nhiều quần áo rồi mà thấy vẫn như quá ít !

Định chụp một bức ảnh kỷ niệm “cái tuyết” mà không được. Trời âm u quá. Không hề gì. Quên làm sao được cái rét này ở chính lò lửa Vũ Hán, quên làm sao được cảnh tuyết phủ trắng xóa trên các nóc nhà, vòm cây mà trước đây tôi chỉ thấy trên các bưu ảnh.

Theo “84 ngày xa nước” của NHC

428. LÀM TỪ THIỆN

Ông phần khởi bước ra
Tù” sân chơi” Từ Thiện
Vì đã mua chậu hoa
Giá trên năm mươi triệu

Phen này tên tuổi ta
“ Nhà tù thiện hào hiệp”
Sẽ lan xa cả nước
Doanh nghiệp rồi phát xa

Trong lúc đang say sưa
Bỗng bị ai chặn lại:
Hai đũa trẻ choai choai
Chìa tay xin cứu đói

Ông gạt chúng ngã ra
“Chúng mày là đồ khôn
Xéo đi cho rảnh nợ
Kẻo tao đánh chết mà !”

Theo “Đôi dòng cảm xúc” của NHC

429. DINH DƯỠNG CHO NGƯỜI CAO TUỔI

Giai đoạn tuổi già, cơ thể xuất hiện những hiện tượng suy yếu, những thay đổi về sinh lý này gây ra những thay đổi về nhu cầu mới về chế độ ăn uống.

Bữa ăn cân bằng dinh dưỡng là rất quan trọng, ăn thực phẩm năng lượng thấp, giàu protein, số lượng đầy đủ nhưng không quá nhiều, ít chất mỡ động vật, ít chất đường, đầy đủ vitamin và khoáng chất.

Hãy nhớ nguyên tắc 3 thấp: năng lượng thấp, chất béo thấp, lượng đường thấp,

1 cao: protein cao và 2 đầy đủ: đủ vitamin và khoáng chất. Ngoài ra còn cần một lượng thích hợp chất xơ. Có như vậy mới cân bằng được dinh dưỡng trong cơ thể.

Theo sách: “Bổ dưỡng cho người cao tuổi”

430. TUỔI LỢN

Người sinh vào năm Lợn phải cố sống thật ngay thẳng, bởi lẽ nếu dính dáng vào những chuyện khuất tất thì họ sẽ nguy ngay. Dù đeo đuổi mục đích gì thì người tuổi này cũng dốc hết sức, không gì có thể ngăn cản họ được. Họ rất ít bạn hữu nhưng rất quý tình bạn, sẵn lòng chịu tổn thất lớn lao. Dè dặt trong lời nói, ít lời, nhưng khi đã khai khẩu thì họ rất riết ráo, chẳng biết giữ gìn gì. Họ có học vấn, rất ham hiểu biết, chịu khó, nhưng kết quả không được như ý. Sôi nổi, bông bột nhưng ghét sự tranh chấp, đối xử tốt với những người quý mến họ.

Đường đời, cả hai chặng đầu đều hay gặp chuyện gian truân; nhưng dù khó khăn mấy cũng không cầu cứu ai.

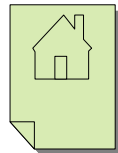
Nhân duyên phù hợp với người tuổi Mèo, Dê, Chuột... Kỵ nhất là tuổi Rắn.

Sách đã dẫn

431. KIẾN TRÚC THÔNG MINH

Một loại công trình kiến trúc hiện đại hoá, lành mạnh, dễ chịu, tin cậy, an toàn, thuận tiện, hiệu quả cao và có các phương tiện thông tin thích ứng với xã hội tin học hoá, có thể thoả mãn tốt hơn yêu cầu sản xuất và sinh hoạt của con người. Loại công trình này ra đời kể từ tháng 1 năm 1984, tại thành phố Hartford, bang Connecticut, Mỹ đã tiến hành cải tạo, xây dựng lại một toà nhà cũ; trong đó đã kết hợp thử nghiệm giữa công trình kiến trúc truyền thống với công nghệ tin học mới ra đời. Toà nhà sau khi cải tạo đã tăng thêm nhiều thiết bị làm việc hiện đại, điều khiển theo chương trình số và các phương tiện thông tin hoàn thiện. Các hộ cư trú trong ngôi nhà có sẵn các dịch vụ thông tin bằng lời nói, bằng xử lý văn bản, thư điện tử, hỏi về giá cả thị trường, truy cập các thông tin khoa học công nghệ, v.v. Ngoài ra, các hệ thống trang bị tiện nghi như sưởi, cấp thoát nước, phòng cháy, phòng trộm cắp, thang máy, v.v. đều vi tính hoá, thực hiện quản lý tổng hợp tự động hoá, làm cho khách hàng cảm thấy rất thoải mái, thuận tiện và an toàn. Hiện nay, dạng kiến trúc này đã phát triển qua 4 giai đoạn tại Mỹ, Nhật, Pháp, Thụy Điển, Anh, Thái Lan, Singapore và Hồng Kông.

Theo "Từ điển Bách khoa Xây dựng" của NHC

432. TRƯỜNG TIẾN !

Hình như tôi đã có lần nhắc đến anh trong mẩu truyện ở tập 4. Anh sẽ còn *tiền dài* trên chặng đường sự nghiệp, nếu không làm việc quá sức. Lúc này đây tôi thấy buồn vì nhớ những kỷ niệm xưa, khi anh còn sống. Anh ra đi đúng vào tháng 10, cách đây 2 năm. Khi viếng anh, tôi viết mấy dòng sau vào sổ tang:

*Anh đã ra đi trước tôi rồi
Còn đâu phong thủy đẹp cho đời
Sống vì sự nghiệp quên năm tháng
Mãi vẫn tiền dài rạng tên Anh*

*Kim Thi
21-10-2014*

433.KIỂM SÓNG

Đây là tên tập truyện-ký của Hai Xuân, anh bạn bài trùng của tôi. Chẳng là hai đứa chúng tôi đều là cư dân cũ của Hà thành, cùng học Xây dựng khóa đầu của trường ĐH Bách khoa, đều lăn lộn với nghề xây dựng cỡ 50 năm mà chẳng có học hàm học vị gì. Đã thế lại cùng ham thích viết văn, làm thơ, theo nghề báo từ nghiệp dư đến chuyên nghiệp. Kể cả cái chuyện cơ hội gặp một nửa kia của mình, cả hai cũng đều vớ trong khi đi sơ tán hồi chống Mỹ. Hồi trẻ, khi kinh tế gia đình khó khăn, Hai Xuân đã phải là "đủ thứ" nghề chẳng ra nghề" chỉ để có chút tiền mà sống, mà học. Thôi thì từ nghề gia sư, làm thuyết minh triển lãm, văn hóa viên đường phố cho đến đi buôn gà, làm đình, là bút tất !...Nhu thế cũng đủ để anh tiêu pha trong thời gian ôn

thi vào đại học. Và anh đã trúng tuyển kỳ thi vào Đại học với một chọi bốn.

434. LỜI TRỄ THƠ

Mary là cô bé người Anh nhưng lại sống tại Rome. Năm ngoái mẹ bảo em:” Năm nay con đã lên sáu rồi, phải đi học thôi”.

Mary hỏi:” Đây có phải là trường Anh không ạ?”

Mẹ bảo:” Phải đấy”.

Thế là Mary đi học. Sáng thì mẹ đưa; chiều về bà lại đón em. Thứ hai tuần trước, khi vừa trông thấy mẹ đến, Mary đã chạy ra và khoe:” Mẹ ơi, lớp con hôm nay có một bạn mới. Bạn ấy cũng sáu tuổi, hat hay lắm nhưng không phải là người Anh đâu. Là người Đức đấy!”.

Mẹ Mary hỏi:” Thế bạn ấy có nói tiếng Anh không?”.

Mary hớn hờ đáp:” Không mẹ ạ, nhưng bạn ấy cười bằng tiếng Anh”.

Theo” Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

435. TIỆN THỂ

Có hai chàng lính trong doanh trại tên là George và Bill. George hỏi:” Cậu có giấy và phong bì không hả Bill?”

Bill bảo là có rồi đi lấy cho George.

George lại bảo:” Tớ không có bút. Bill lại đưa bút của mình ho bạn viết thư. George bỏ thư vào phong bì rồi lại hỏi: “ Thế cậu có tem không đấy?”. Bill liền đưa tem cho bạn.

Khi Bill đứng dậy và đi ra cửa, George hỏi:” Cậu đi ra phở đấy à?”

Bill gật đầu và mở cửa ra. George bảo:” Cậu bỏ giúp tớ bức thư này vào thùng thư ở bưu điện ...” rồi cậu ta ngáp ngừng.

Bill hiểu ý hỏi: “ Thế cậu còn muốn gì nữa nào?”

George nhìn chiếc phong bì thư rồi đáp:” Thế địa chỉ bạn gái cậu ở đâu?”.

Sách đã dẫn của NHC

436. BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU

Trong những năm gần đây, nước ta đã hứng chịu nhiều thiên tai và các hiện tượng khí hậu cực đoan như bão lũ, lụt, triều cường, hạn hán, v.v. Điều đáng nói là chúng xảy ra liên tiếp với tính chất dị thường hơn trước đây, và hậu quả là gây nhiều thiệt hại cho sản xuất, đời sống của nhân dân tại những vùng bị ảnh hưởng. Đó là hậu quả của biến đổi khí hậu. Không nghi ngờ gì nữa, theo đánh giá của hội nghị Bali (Indônêxia), Việt Nam là một trong 4 quốc gia chịu tác động mạnh mẽ nhất của biến đổi khí hậu.

Theo dự báo đáng tin cậy của CSIRO áp dụng cho khu vực Châu Á-Thái bình dương thì nhiệt độ tăng tương ứng ở Việt Nam vào các năm 2010, 2050, 2070 là 0,3-0,5; 1,1-1,8; 1,5-2,5°C. Vào các thời gian này, mức nước biển tăng tương ứng là 9cm; 33cm; 45cm.

Nước biển dâng làm diện tích đất bị thu hẹp do ngập lụt diện tích xói lở và xâm nhập mặn tăng lên. Hậu quả này không chỉ ảnh hưởng đến các hệ sinh thái ven biển mà còn tác động xấu đến các công trình cơ sở hạ tầng của nhiều ngành như năng lượng, giao thông, thủy lợi, cấp thoát nước. Tất nhiên là ảnh hưởng trực tiếp đến các đô thị ven biển, đến quá trình thực hiện đầu tư và phát triển tại vùng duyên hải, v.v.

Theo sách "Biến đổi khí hậu & Xây dựng" của NHC

537.

437. NHỮNG NGÀY BÌNH PHỤC

Thế là tôi còn có dịp quay trở lại bệnh viện, bởi bác sĩ hẹn trong Y bạ khi tôi xuất viện là cần khám lại sau 3 tuần. Về việc khám lại, tôi sẽ kể sau cho các bạn nghe, còn bây giờ chỉ muốn chia sẻ cái cảm giác của mình sau kỳ giải phẫu. Thú thật là đã từ lâu rồi tôi không có cái cảm giác của người ốm tuy tuổi đã xấp xỉ tám mươi. Sau ở bệnh viện về thì niềm vui nhất là được ở nhà và tiểu tiện dễ. Đây là kết quả cơ bản nhất sau đợt điều trị. Tuy nhiên, sau khi mổ, dù cho ở hình thức mổ nội soi đi nữa, cũng ảnh hưởng đến thể trạng: người gầy sút, hóc hác, ăn kém ngon vì không cảm nhận được mùi vị của đồ ăn thức uống. Cân nặng có bao nhiêu đâu, vậy mà sút 3 cân so với khi chưa vào bệnh viện! Bực nhất là việc đi lại cũng hạn chế, bởi trước khi mổ tôi đi lại nhanh nhẹn, bước lên cầu thang thoải mái; còn bây giờ lên xuống thang gác lên tầng 3 mà ù tai, chóng mặt!

Đúng 3 tuần như bác sĩ Long đã dặn trong y bạ, bà xã lại hộ tống tôi đến bệnh viện để khám lại. Cũng may là kết quả kiểm tra tốt, ổn định. Giờ thì sức khỏe có hồi phục tốt hay không là tôi có chịu thuốc thang bồi bổ, ăn uống đầy đủ chất, làm việc ít, nghỉ ngơi nhiều mà thôi. Hy vọng là sớm bình phục, sao cho sức khỏe trở lại như mấy năm trước.

(Tháng 10-2015)

Theo “Đêm nằm năm ở” của NHC

438. MÂU THUẬN VẬT CỦA VỢ CHỒNG

Người chồng cố nhớ ra thứ cần tìm ở trong nhà nhưng không chờ đến lúc vợ ở hiệu cắt uốn tóc về mới tìm ra được thứ ấy. Những thứ mà anh chồng chẳng mấy khi dùng đến và tự mình lại cất đi như là iôt, aspirin, cái dũa móng tay, rượu vang Pháp, khay măng sét, khay nẹp cổ áo, tất lụa đen, áo ngủ, ảnh chụp vội ở Nantuket hồi mùa hè năm ngoái, những băng ghi hành ưa thích “Kentucky Babe”, chìa khóa gara, khăn tắm, khăn lau tẩy thuốc lá, bánh quy tròn, pho mát, đá mài, cái áo mưa mới mua, màn che chữa sổ tăng dưới...

Tôi chẳng biết giải quyết việc này như thế nào nhưng vẫn phải tìm. Có lẽ mỗi bà vợ phải vẽ cho chồng

mình một bản đồ chi tiết cái nhà mình, chỉ rõ vị trí từng thứ chàng cần dùng đến. Nhưng chính tôi lại ngại rằng chẳng biết cái bản đồ ấy để ở đâu nữa thì cũng đành phải chờ đến lúc bà ấy về thôi !.

Sách “Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

439. 28 ĐỘ TRONG BÓNG RÂM

Nàng:

Mô na cô
Hai tám độ
Trong bóng râm
Trên trần thế
Có đôi ta
Trời xanh quá
Em nhắm mắt
Mặt trời cao
Anh vượt vào
Em nóng sao

Nàng :

Hãy ôm em
Và im tiếng
Tình như biển

Ở ngay bên
Chàng:
 Thế ôn rồi
Chàng:
 Mô na cô
 Hai tám độ
 Trong bóng râm
 Đứng lên tiếng
 Anh châm thuốc
 Nóng lên nhiều
 Đòi môi em
 Như trái lạ
 Cuốn đi xa
 Làn sóng biếc
Nàng:
 Đừng nói thêm
 Tình yêu đến
 Từ phía trên

Theo "Đôi dòng cảm xúc" của NHC, thơ tiếng Pháp

440. TÁC DỤNG CỦA RƯỢU VANG ĐỎ

Rượu vang đỏ có khả năng làm giảm nguy cơ của bệnh tim mạch. Thông tin này mới nghe tưởng là một nghịch lý, song là có thật. Theo kết quả nghiên cứu của một nhóm bác sĩ người Đan Mạch, chỉ trong 15 năm thôi, mức tiêu thụ rượu vang (nhắc lại là rượu vang đỏ) đã tăng gấp đôi bởi mức tử vong về bệnh động mạch vành giảm đến 30% ! Các nhà khoa học ở đây cho hay những ai uống rượu vang một lần mỗi tháng cũng có thể bớt nguy cơ mắc bệnh tim mạch. Còn nếu họ uống từ 3 đến 5 ly mỗi ngày thì nguy cơ tử vong giảm đi 50%. Tuy nhiên, hiện vẫn còn nghiên cứu xem chất nào trong rượu vang đỏ đã có tác dụng tốt đối với bệnh tim mạch như vậy.

Theo "Le Nouvel Observateur"

441. MỘT CHÚT THU' GIẢN

DỄ HÀNH NGHỀ

Một người tâm sự với bạn:

- Thời buổi này, làm nghề gì cũng khó, chỉ có nghề bán thuốc tây là dễ thôi !
 - Tại sao ?
-

- - Vì mỗi khi bán thuốc chỉ cần nói với khách hàng: “Xin đọc kỹ hướng dẫn sử dụng trước khi dùng” thế là xong. Sướng thật !

VẤN CÓ CÁCH

Một phụ nữ hỏi bạn gái:

- Cậu cũng rùng rình tiền thế hả ? Chồng cậu nổi tiếng là người vất cổ chày ra nước mà !
- Rất đơn giản. Khi nào cần tiền, tớ gây sự với lão ấy. Lão bắt đầu to tiếng thì tớ dọa bỏ về nhà mẹ tớ. Thế là lão ấy chẳng nói chẳng rằng, đưa luôn tiền để tớ đi đường.

442. CHOCOLATE CÓ LỢI CHO HỆ TIM MẠCH

Đó là kết quả nghiên cứu của các nhà khoa học thuộc trường Đại học California công bố. Cacao là thành phần chủ yếu của chocolate có chứa các flavonoid có thể ngăn chặn các tác nhân làm cứng và xơ vữa các mạch máu, giúp máu lưu thông dễ dàng. Các cuộc khảo sát gần đây cho thấy các flavonoid trong rượu vang đỏ, bia đen, trà và nước ép quả nho cũng có những tác dụng tương tự. Các nhà khoa học cũng khuyến cáo nên tăng cường rau và trái cây trong bữa ăn nhằm giảm nguy cơ mắc các bệnh tim mạch.

443. MÈO GIỎI TIN HỌC

Sáng mùng một tết, Tân đến nhà Mão chúc tết. Nhà Mão có một con mèo Nga, lông trắng xù, rất đẹp, thường ngủ vùi ở ghế salon phòng khách.

Sau khi chúc tụng nhân dịp năm mới, Tân hỏi Mão rằng:

- Năm nay nhà cậu có gì mới không đấy ? Tân nghĩ một lát, chợt nhìn thấy con mèo nằm bên cạnh, trả lời:

- Có con mèo đấy !
- Mèo này đẹp đấy nhưng có gì lạ đâu ?

Mão thủng thẳng nói:

- Nó rất giỏi tin học Tân trở mắt:
- Bậy nào, mèo nào giỏi được cái thứ đó ! Mão cười , bảo:

- Mình nói thật đấy, cậu muốn thử không?
- Có, để xem anh chàng bóc phét thế nào ! Mão ôm con mèo, vuốt ve, rồi ghé vào tai nó, hỏi:

- Thư điện tử là gì nào ? là Y... gì ?
Vừa ôm mèo, vừa kéo đuôi nó, con mèo đau quá, bật tiếng kêu:
- ...Meo !
Cứ như vậy, Mãi hỏi liên hồi:
 - Thư điện tử là gì ? là Y gì ?
 - ...Meo ! I...Meo ! Y...Meo!
 - Đấy, nó nói “Y-Meo” đấy thôi !

444.CÁCH CHỌN MÀU

Bà Scott vừa mua một ngôi nhà hồi năm ngoái. Trước khi dọn đến ở, các phòng đều được quét vôi lại. Bà Scott ưng màu vôi đó lắm. Nhưng vì người bán nhà cho bà lại đem hết rèm cửa đi nên bà phải sắm rèm mới. Bà muốn mua rèm cửa hợp với màu tường. Tình cờ bà phát hiện ra bà có cái lược cùng màu với tường. Vậy là khi đi mua rèm bà đem theo cái lược.

Một hôm đến cửa hàng, bà cứ giơ cái lược ra để bà và người bán cùng chọn vải. lát sau, thấy mệt quá, người bán vải nói:” Thưa bà, tốt nhất bà mua một tấm

vải có màu nào bà thích rồi lại mua một cái lược cùng màu thì có dễ hơn không ?”.

Theo “Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

445. VUI CƯỜI

- @ Ông John, hãy mở cửa, cảnh sát đây.
_ Các ông cần gì?
_ Chúng tôi chỉ muốn nói chuyện.
_ Các ông đi mấy người?
_ Hai người.
_ Thế thì nói chuyện với nhau đi, cần gì tôi !
- @ Trong buổi tiệc buffet: “ Anh Smith, anh đã lấy món cá ấy đến 5 lần, không thấy ngưng à ?
” Việc gì phải ngưng, lần nào anh cũng nói là lấy giùm em !”
- @ _ Em ạ, anh định tập thổi kèn...
_ Thôi đi, thổi ầm ĩ lên ai mà ngủ được !
_ Không, anh thổi là khi em ngủ rồi anh mới thổi.
-

446. THÂN PHẬN KHU PHỤ XƯA VÀ NAY

Xưa kia em bé tí teo
Vì trong nhà ở, ăn theo, phụ nhờ
Diện tích nếu có mẩu thừa
Đặt em vào đó là vừa vặn thay/
Thiếu cả ánh sáng ban ngày
Xí tấm chạt chội, phơi bày cả ra
Bếp thì chỉ lọt người qua
Nếu có toa khói: xa hoa quá rồi !
Tiện nghi chẳng phải lời thôi
Toa-lét là chỗ kiêm nuôi lợn gà
Nuôi nhốt đảm bảo tăng gia
Dù cho ở tít tầng nhà thứ năm.

*

Từ ngày khí thế làm ăn
Bung ra tứ phía, tháng năm phát tài
Khu phụ cũng được như ai
Thông thoáng, sang trọng và oai ra trò
Khách đến, xin hãy đứng chờ
Ghé xem khu phụ, chủ nhà hân hoan:
" Nào là nóng-lạnh đảng hoàng
Nào là tử bếp toàn hàng Nhật, Tây
Nào là vời tấm ngắt ngay
Chẳng phải vặn vẹo như ngày thủa xưa
Nhà ăn liền bếp, xướng chưa
Bếp điện là vút, bây giờ xài ga

*

Khu phụ bộ mặt ngôi nhà
Bỏ ngày em phải là bà ăn theo

Mới hay có sớm, có chiều
Khi là của ghét, con yêu của người.

Theo "Đôi dòng cảm xúc" của NHC

447. VỀ QUÊ EM

"À quên, anh ấy đã đến nhà mình ở quê trước khi đi nước ngoài. Mấy câu thể này làm mình càng yêu quê mình tha thiết hơn:

*Hàng phi lao rợp mát
Dẫn anh tới quê em
Một buổi sáng êm đềm
Hương đồng quê thơm ngát*

...

Vì là lần đầu tiên đến nhà mình, lại là làng nghề về dệt nên anh ấy đã có những phút ngỡ ngàng như thế này:

*Lách cách khắp mọi nơi
Đâu? Tiếng của em tôi
Loanh quanh trong các ngõ:
Ôi, em tôi đây rồi!*

Mình tiễn anh ấy ra tận đầu làng. Kỳ ấy tiễn anh ấy đi xa, tự nhiên thấy buồn hẳn.

*Trên con đường gạch ấy
Em lại tiễn anh đi*

*Anh bảo em nói gì
Mà em cứ ngây ngây...*

Thời gian ấy, chúng mình xa nhau đến gần ba tháng. Nói như vậy chưa đúng, vì anh ấy ra nước ngoài công tác trong thời gian như vậy. Anh ấy đã tâm sự như thế này:

*Trước đã xa em một buổi đường
Bây giờ cách trở một trùng dương
Nhưng anh không sợ đường xa cách
Chỉ ngại rằng em muốn cách xa... “*

Theo sách “ Mỗi cây mỗi hoa ” của NHC

448. CỬA BÀ ĐÂY NÀY !

Bà Watson là vợ một bác sĩ. Bà Potts là hàng xóm của nhà bà và thường cùng bà đi chợ mua bán giúp nhau.

Một hôm bà Potts ốm, phải đến ông Watson khám bệnh. Bà Watson bảo:” Potts ơi, hôm nay tôi đi chợ cho bà nhé!”

Bà Potts dặn bà chỉ mua hộ bò dục cừu cho mình thôi.

Bà Watson ra cửa hàng, khi về có rẽ qua nhà bà Potts, nhưng bà này vẫn chưa về nên về luôn nhà mình. Ghé qua phòng đợi của chồng nhưng cũng chẳng thấy bà Potts đâu. Rồi bà tất tả đến nơi làm việc của chồng. Ông Watson bảo rằng bà ấy vừa ra nhà vệ sinh.

Bà Watson đi vào phòng chờ , lúc ấy có đông người chờ khám bệnh, thì vừa hay gặp bà Potts. Bà Watson mừng quá vừa đưa cho bà Potts cái gói vừa nói to:” Đây, bò dục của bà đây này!”

Theo “ Truyện cười Anh-Mỹ ” của NHC

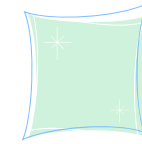

449. TAI NẠN HY HỮU

Một chàng trai muốn dành cho cô bạn gái của mình một sự ngạc nhiên, thích thú nên nhân lúc bố mẹ cô gái vắng nhà, anh đã áp dụng kỹ thuật ông già Noel leo lên ống khói lò sưởi và tụt xuống nhà cô gái vào ban đêm. Chẳng may khi rơi xuống nửa chừng, chàng trai si tình bị kẹt cứng ở quãng giữa, nơi thân ống khói hơi bị thắt lại. Nghe tiếng la cầu cứu của chàng, cô gái đã nhờ lực lượng cứu hỏa đến phá ppgng khói để

giải cứu cho con người thích làm những chuyện lạ đó.

(Theo Sunday Times)

450. VÌ VỢ VU VẠ !

Vũ vừa về, vợ vớ vội, vú vai, vắn vẹo:

_ Vớ va vớ vẩn ! Vui về với vợ Vân về ?

Vũ vừa vào, vừa van vừa vỗ về vợ:

_ Vũ về vội vì vừa vào việc vẽ voi với Vân. Vợ

Vân vào viện vì viêm...vú !

Vợ Vũ véo von, vừa vặc Vũ, vừa vụt vun vút và vắn vẹo vớ va vớ vẩn . Vậy vui vại vắn:

“ Van vợ vì vào với vợ Vân

Vớ va vớ vẩn việc vẽ vòi !....

Vợ Vân vì vú viêm vào viện

Vũ về vợ vụt vắn vui vui... ”

Tiểu thuyết toàn V

451. CÔNG TRÌNH NAY CÒN ĐÂU ?

Hình như đã có lần tôi nhắc đến công trình này ở một tập 100 truyện 100 chữ. Hôm nay đi qua quảng trường Ba Đình, nhìn thấy sừng sững nhà Quốc Hội, mới xây trên công trình ấy bị phá bỏ, tôi lại nuối tiếc công trình này. Riêng tôi, đó là một công trình tôi đã tham gia thiết kế về thông gió và kiến trúc. Còn nhớ, ở phần trang trí nội thất, đã trải qua những ngày tháng đi tìm vật liệu trang trí trần Hội trường và vật liệu ốp lát cũng như phụ tùng cho cửa như khóa, bản lề, bởi thời đó vào đầu những năm 60, những thứ này hiếm, không nhập. Tôi còn có kỷ niệm đáng nhớ là đã họp ở Hội trường này liền ba ngày: đó là kỳ Hội thảo Quốc tế về Việt Nam học lần thứ nhất từ 15-17 tháng 7 năm 1998. Trong hội thảo này, tôi có vinh dự là người làm công tác khoa học kỹ thuật mà đọc tham luận thuộc lĩnh vực khoa học xã hội !

452. ĐÚNG SAI, CẦN BIẾT !

Chỉ ra cái sai trong việc sử dụng chưa đúng từ Hán – Việt vẫn là việc nên làm, bởi nếu không biết là sai thì trong sách báo vẫn tiếp tục tồn tại những từ không chính xác đó. Và khi quen dùng thì khó sửa chữa. Những từ này vẫn đầy rẫy trên các phương tiện thông tin đại chúng, báo nói, báo hình. Ví dụ các từ: yếu điểm, khuất tất, lao lung.

Trong từ điển, *khuất tất* là luôn cúi, làm việc mất nhân cách, bởi theo gốc Hán thì khuất là co, tất là đầu gối, nghĩa đen là quỳ xuống, nghĩa bóng là quy lụy, luôn cúi, Thế mà có nhiều người hiểu và dùng với nghĩa ẩn khuất, dấu giếm. Tương tự từ lao lung chỉ cảnh ngục tù, cảnh bó buộc thì nhiều người lại hiểu nghĩa là hoàn cảnh khó khăn, lao đao!

Ngoài ra cũng cần phân biệt từ đồng âm, khác nghĩa, ví dụ: chữ chính trong *chính kiến* và *chính thức* là khác nhau. *Chính kiến* là ý kiến, quan điểm của mỗi người về mặt chính trị, chứ hoàn toàn không phải là ý kiến chính thức như một số người hiểu.

453. ĐỨA CON HU'

Tôi đang ngủ trưa thì ở căn hộ nhà hàng xóm có tiếng đập phá và kêu: “Ai cứu tôi với !...” Tiếng rất to, ông ông kéo dài. Tôi chạy ra cửa nghe ngóng thì nghe tiếp: “ A! Mày lại dám đánh bố mày à ! Đồ mất dạy ! Sau một hồi tiếng thở hồng hộc thì lại tiếp:” Suốt ngày chửi bố mẹ, hôm nay lại đánh cả bố nữa à ? Một là mày chết, hai là tao chết !” Tiếp đó lại là tiếng đập phá, rồi lại tiếng quát : “ Mày gì ông cũng phá, mày chẳng làm ăn học hành gì, bao nhiêu năm rồi chẳng tốt nghiệp thi học làm cái gì ?”

Người bố có tên là Văn, vừa về hưu được một năm nay. Nói là về hưu cho hay, chứ ông ta được “ mời” về sớm ở tuổi năm mươi lăm. Còn thằng Đông vừa đánh bố đó hồi nhỏ nó xinh xẻo, hiền lành và ngoan ngoãn thế, ấy vậy mà lớn lên thì đua đòi, hư thân mất nết. Bà mẹ lại còn vênh váo khoe hàng xóm là nó toàn chơi với bọn bạn nhà giàu có lắm ! Đấy, kết cục là như vậy: học mãi không tốt nghiệp đại học, chẳng mấy khi ở nhà, chưa biết là nó đã gây ra nhiều chuyện gì ở ngoài mà bố mẹ chẳng hay...

Ngoài việc đi học (mà không học) ra, khi về nhà nó chỉ đắm đầu vào chơi game trên máy tính, không làm bất cứ một việc gì dù là nhỏ nhặt nhất ở nhà.

Đã thế, nó lại đua đòi, chơi bời với mấy đứa con nhà buôn giàu có, rong ruổi quán này, tiệm nọ; bố mẹ biết mà không hề ngăn cấm. Học năm năm rồi mà chưa tốt nghiệp đại học kỹ thuật!

Theo sách “ Mỗi cây mỗi hoa ” của NHC

454. CÂY BÚT HẾT MỤC

Quan tòa : Bà cho biết lý do chính đáng việc muốn ly dị chồng .

Người đàn bà : Dạ...dạ...nói ra kỳ lắm !

Quan tòa : Xin bà cứ mạnh dạn, thẳng thắn.

Người đàn bà :

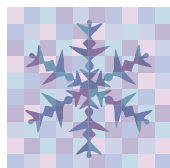
À... chuyện...chuyện...

Quan tòa : Nếu bà không tiện nói ra thì viết vào đây.

Quan tòa đưa giấy bút, nhưng viết mãi bút không ra mực.

Người đàn bà reo lên : Thưa tòa, vì ông ấy chính là...: “cây bút hết mực !...”

NHC (st)

455. NGƯỜI CÙNG TUỔI

Hôm qua, có việc đi ngân hàng, tôi ra đầu phố tìm anh Thành, người lái xe ôm thân thuộc, nhưng chẳng thấy đâu. Đi bộ thêm trăm mét, thấy một ông già đang cúi húi lau xe máy ở hè, do liếc nhìn thấy xe ông có đèn hai mũ bảo hiểm, tôi hỏi: “ xe đi không ông ?”. Ông liền đẩy cốp xe lại, tười cười mời tôi, xin mời ông !”. Đường đi không xa, nhưng đông xe, tôi bảo:” ta cứ đi từ từ, chẳng vội gì”. Ông bảo: “ đúng vậy, tôi đi rất cẩn thận. Thế năm nay bác bao nhiêu rồi?” Tôi bảo: “ Cận kề tám chục rồi !” Ông ướm hỏi:” thế bác đoán tôi bao nhiêu ?. Thấy ông cũng có nét cao tuổi, tôi bảo, chắc cũng ngoài bảy mươi”. Ông không nói gì thêm, chỉ gạt gù tán thưởng. Đi một quãng, ông mới thổ lộ:” tôi cũng bằng tuổi bác rồi đây !” Trước kia đi bộ đội, sau về làm công nhân rồi làm luôn xe ôm đấy. ”Tôi phục lẫn vì lần đầu thấy một cụ ở tuổi U80 lái xe ôm. Như đọc được ý nghĩ của tôi, ông bảo:” Tôi nổi tiếng đi đường trường, đã có lần đưa người đi xa tận Lao Cai cơ đấy, mà an toàn mới hay chứ !” Hai chúng tôi có vẻ ăn ý nhau, cùng tuổi Mậu Dần nên chỉ qua một thoáng tìm hiểu, đã cảm thấy hiểu nhau. Ông cho tôi địa chỉ nơi ở, và khi chia tay, còn chia cái thẻ Hội viên Người Cao Tuổi ra cho tôi biết tên là Sanh. Tôi bảo: “ Hôm nay tôi gặp được một người bạn mới, lại cùng tuổi, tôi rất vui. Thế nào có dịp, tôi cũng đến thăm ông đây !”

456. LẠI THU' GIÃN

GIÓNG BỐ

_ Anh xem, con trai chúng ta ngày càng giống anh.

Ông bố nghiêm giọng nói với con trai:

_ Này, con vừa làm trò gì bậy bạ đấy hả ?

CÒN CÃI NHAU NỮA

_ Này Tôm, công việc này bố em làm trong một giờ, mẹ em cũng làm trong một giờ, nếu hai người cùng làm chung thì mất bao lâu ?

_ Dạ, thưa thầy mất 3 giờ ạ, vì phải cộng thêm một giờ họ...cãi nhau !

NHC (st)

457. BẠN CỦA NHÀ THƠ

Hình như tôi đã nói tới anh trong mấy tập truyện 100 chữ trước rồi, nhưng với tư cách là cộng tác viên khoa học, cùng viết lách với nhau. Khi ấy anh là Giáo sư, Tiến sĩ, chủ nhiệm khóa của ĐH Y Hà Nội. Kỳ này, tôi dành riêng để nói thêm rằng: anh là một nhà thơ. Anh đã có trên 10 tập thơ in tại các NXB Văn học,

Thanh Niên, Hội nhà văn, Y học.v.v., và tất nhiên anh đã là Hội viên Hội nhà văn Việt Nam. Mỗi cây mỗi hoa, anh có những khó khăn về gia đình, bận rộn về công việc, song qua thơ anh thấy rõ là anh sống có mục đích rõ rệt; và rất trọng danh dự. Anh viết thể này trong lời nói đầu của một tập thơ:

“ ...Năm nay tôi đã ngoài 70 tuổi, tôi vẫn chọn mục đích cuối cùng, mục đích duy nhất của đời tôi hôm nay là tìm lại đôi điều về quá khứ, cái nôi nhiều năm tháng của cuộc đời. Danh dự là biết tôn trọng mình, danh dự là sự tôn trọng cuộc đời, danh dự là thi vị của cuộc đời..., danh dự chính làm ca ngợi những gì cần ca ngợi..”

458. NGŨ DƯƠNG THÀNH

Tuy mới bước chân lần đầu tới thành phố này mà tôi có cảm giác như ở đây đã lâu rồi. Đó là vì cái cảnh phố phường tràn đầy ánh nắng với những hàng cây xanh rậm rạp trên các đường phố cho ta cảm giác gần gũi: phong cảnh của vùng cận nhiệt đới. Thực ra, tôi cũng không nghĩ là thành phố Quảng Châu này to lớn đến vậy.

Nơi đây là thủ phủ của tỉnh Quảng Đông, có trên 40 triệu dân. Đây chính là xứ sở gốc tích của Hoa Kiều ở

Việt Nam; do đó từ dáng vóc, cách ăn mặc, rồi cửa hàng đều na ná như phố Hàng Buồm ở Hà Nội. Quảng Châu xưa nay người Châu Âu biết đến với cái tên Canton. Quảng Châu còn âm vang mãi trong lịch sử với tiếng bom Sa Điện của liệt sĩ Việt Nam Phạm Hồng Thái, với Quảng Châu công xã. Đến đây tôi mới hiểu tại sao Quảng Châu còn có tên là “Ngũ Dương Thành”. Trong lúc hướng dẫn chúng tôi tham quan thành phố, các đồng chí bạn đã cho biết lai lịch của nó. Chẳng là, xưa kia khi đất này còn hoang vu lắm thì bỗng nhiên trên trời xuất hiện năm con dê giáng trần, mỗi con ngậm một nhánh lúa, và các nhánh lúa này đã mọc thành những đồng lúa tốt tươi. Rồi người ta xây thành phố này tại đó. Đó là truyền thuyết, nhưng được nhân dân yêu mến và lưu mãi đến ngày nay cái tên “Ngũ Dương Thành”. Chính khách sạn mà chúng tôi ở cũng mang cái tên tương tự “Dương Thành Tân Quán”.
(22-12-1964)

Trích "84 ngày xa nước" của NHC

459. VUI CƯỜI II

@ Trong một vụ cướp, nạn nhân chống đỡ dữ dội với hung thủ đến nỗi cả hai cùng ngất xỉu. Tên cướp tỉnh dậy trước, móc túi nạn nhân chỉ tìm thấy vài đôla. Lúc nạn nhân tỉnh lại, tên cướp giận dữ nói:

_ Đò con lừa ! Có ngàn ấy tiền mà cũng bày đặt chống cự.

_ Vì tôi cứ tưởng ông định cướp 2000 đôla tôi giấu trogn bít tất...

@ _ Tôi không hiểu tại sao ở nhiều nơi, luật pháp chỉ cho phép đàn ông lấy một vợ ?

_ Cứ lấy vợ đi và anh sẽ thấy luật pháp luôn đứng về những người không có khả năng tự vệ...

NHC (st)

460. ĐÊM CHƯƠng MỸ

Trăng chiến tranh cứ sao bằng bạc thế?

Chưa thanh bình mà im ắng vậy ru ?

Ta đến đây quen cảnh tự bao giờ

Mà vẫn thấy u buồn, ôi ! quạnh quẽ

Ta cũng chưa từng về quê mẹ
 Và lâu rồi, ai cũng chẳng nhớ quê cha
 Định cư đâu, nơi ấy là nhà
 Quê ta đó, bao cảm tình tươi đẹp !
 Ngó song cửa, trăng kiếm tìm chi đó ?
 Hay đòi ta phải suy nghĩ nên thơ
 Cuộc sống ta : mong ước, đợi từng giờ
 Niềm vui lạ, cao xa mà sáng tỏ
 Như ánh trăng chiếu tan ngày chói nắng
 Tâm hồn em tưới mát nỗi lòng ta
 Giờ đâu nhi ? Em phương trời xa lạ
 Trăng lên canh giấc ngủ thấy em chăng ?
 (3.10.1966- Trung Thu)

Tập thơ “ Thuở ban đầu” của NHC

461. HỎI-ĐÁP VỀ TÌNH YÊU (I)

Hỏi (H): Thưa ngài Arbuthnot, là một chuyên gia sành việc dùng lời hoa mỹ, ngày hôm nay ngài đã sẵn sàng áp dụng nghệ thuật đó để luận thuyết về tình dục, tình yêu và hôn nhân hay chưa ?

Đáp (Đ): Thưa ông Sullivan, tôi đã sẵn sàng rồi.

H: Thật tuyệt. Nào, thưa ngài Arbuthnot, tình yêu là cái gì vậy ?

Đ: Tình yêu là sự mù quáng.

H: Đúng. Tình yêu làm được việc gì ?

Đ: Tình yêu làm cho Trái Đất quay.

H: Một chàng trai đã đem lòng yêu ai vậy ?

Đ: Yêu một Cô Gái Duy Nhất trên thế gian này.

H: Một cô gái đã đem lòng yêu ai vậy ?

Đ: Yêu một Cậu Trai Duy Nhất trên thế gian này.

H: Họ yêu nhau khi nào vậy ?

Đ: Từ cái nhìn đầu tiên.

H: Yêu thế nào ?

Đ: Điên cuồng.

H: Người ta bảo họ là gì nhỉ ?

Đ: Là nạn nhân của Mũi Tên Thần Ái Tình.

H: Và chàng trai ấy nói gì ?

Đ: Chẳng thì thâm gì bên tai nàng cả.

H: Ai yêu một Tình Nhân ?

Đ: Cả thế giới yêu một Tình Nhân.

H: Xin ngài miêu tả Cô Gái Duy Nhất trên thế gian này ?

Đ: Mắt nàng tựa những vì sao, răng nàng chẳng khác chi những hạt ngọc trai, môi nàng giống như hồng ngọc, gò má nàng là đóa hồng nhung, thân thể nàng thật siêu phàm.

H: Ngài có quên điều gì không đấy ?

Đ: Mắt, răng, môi, gò má, thân thể... - thưa ông tôi nghĩ rằng đủ hết rồi.

H: Thế tóc nàng ?

Đ: Vàng, đúng rồi. Sao tôi lú lẫm thế không biết. Tóc nàng tựa tơ vàng.

H: Tuyệt lắm, ngài Arbuthnot. Nào, bây giờ ngài miêu tả Cậu Trai Duy Nhất xem sao ?

Đ: Đó là một người đàn ông thực thụ, một Viking * tóc vàng hoe, một tay săn thú, người chắc nịch, thích chơi

thể thao. Anh ta hiện thân cho cái gì là thực thụ và đẹp, là sự tự hoàn thiện cho trong sạch nên khi gặp được người con gái hợp ý lựa chọn của mình, xứng đáng sẽ là mẹ của các con mình thì cô nàng lọt vào đôi mắt anh ngay lập tức.

(còn nữa)

Trích "Truyện cười Anh-Mỹ" của NHC

462. VUI CƯỜI III

@ Vợ của một nhà văn hỏi chồng:

_ Có khi nào anh đưa em vào tác phẩm của anh không ?

_ Ô, không ! Nếu thế, các nhân vật khác chỉ biết nghe mà không được nói gì sao ?

_ !?!

@ Bà mẹ về tới nhà, thấy đứa con 5 tuổi của mình đang khóc. Bà hỏi:

_ Con cưng của mẹ, sao con khóc ?

_ Ba hứa đầu tháng cho con đi Sở thú nhưng nay lại nói khác...

_ Ba nói sao ?

_ Chiều nay đưa lương của ba cho má, ba sẽ chỉ

“ Sư tử” cho con xem !

NHC (st)

463. ĐÂU NGÔI NHÀ VIỆT NAM ?

Tôi trở về đây
Giữa lòng Hà Nội/
Trái tim hồi hộp
Tình cảm xốn sang
Như trở lại làng
Quê hương xa nhớ/
Nhưng sao bỗng ngỡ
Kinh ngạc sống sờ
Vì muôn cảnh vật
Quá khác ngày xưa :
Đường phố rộng ra
Toả đi nhiều ngã
Đa dạng muôn nhà
Thắm tươi màu sắc/
Nhưng mà xa lạ
Ngôi nhà Việt Nam:
Đâu còn mái ngói
Nhà thoáng hiên chơi
Nắng chiếu khoẻ người/

“ Đôi dòng cảm xúc” của NHC

Gió lùa xuyên cửa
Giàn cây buông toả
Mát rượi không gian ?
Đâu còn mặt nước
Làm dịu nắng hè
Chỉ thấy lô nhô
Tháp cao, chòm nhọn
Kính nhôm bung bít
Kín mít không gian
Nhà cửa xen đan
Không theo quy hoạch
Chẳng chừa ngõ ngách
Giữa các ngôi nhà
Chen lán bung ra :
"Đất là vàng bạc !"
*

Tôi trở về Đây
Giữa lòng Hà Nội
Lại gặp " nhà tây"
Y bên hải ngoại !

464. CHƠI THƠ XI

(Xem từ :“ Chơi thơ I đến Chơi thơ X trong tập 3 Truyện 100 chữ)

*Vô đoan giải cấu thành tương tri Trụ xuân viên
Bách tuệ lương duyên tạm hoán thì Ý lâu mộng
Xúc ngã thương tâm vô hạn cảm Hoa nguyệt ngân
Hàm tình kỳ hạc cường đề thi Đường biệt tài*

“ Người đâu gặp gỡ làm chi
Trăm năm có biết duyên gì hay không”
Ngón ngang trăm môi bên lòng
Nên câu tuyệt diệu, ngụ trong tính tình

465. VUI CƯỜI IV

@ _ Này, đừng nghĩ nhiều về chuyện yêu đương đó nữa, Cô ấy chẳng đáng để cậu phải suy nghĩ và nhớ nhưng nhiều đến thế đâu !

_ Ô, làm sao mà quên được khi tớ vừa mua tặng cô ấy chiếc xe trả góp trong ba năm !

@ Vợ bảo chồng:” Anh ơi ! Em phải đi công tác mấy hôm.

_ Cụ thể là mấy hôm ?

_ Trời ! Anh nhớ em đến thế sao ?

_ Không phải !

_ Thế thì ghen chứ gì ?

_ Cũng không phải. Tôi muốn biết chính xác là mình được tự do bao nhiêu ngày.

466. NỘI DUNG CỦA TUYỂN TẬP THƠ CHUNG

Không có hình thức nào thể hiện cảm xúc, ghi nhanh sự kiện một cách đầy đủ và hay bằng thơ. Chính vì vậy, mà chúng tôi, các kỹ sư xây dựng – dù làm công tác kỹ thuật cũng ưa thích phương tiện này để ghi lại những kỷ niệm về đợt công tác ở nước ngoài, những suy nghĩ về nghề nghiệp, những niềm vui trong ngày lễ tết hay những cảm xúc tình yêu thuở thiếu thời.

Sau hơn 50 năm làm thơ, số lượng bài thơ đã khá nhiều, nhưng tôi chỉ xin tuyển và góp vào tập thơ chung này 30 bài với các nội dung sau:

- Trung Hoa du ký
- Nghề Xây dựng
- Tình yêu ban đầu
- Vui lễ tết
- Một vài bài thơ dịch tiếng Anh, Pháp

Cũng xin nói thêm là, giữa chúng tôi, hai nhà thơ nghiệp dư cùng tuổi Mậu Dần trong tập thơ này có nhiều sở thích và cảm xúc giống nhau. Ngoài nghề xây dựng ra, đều thích viết văn, viết thơ và làm báo. Nhân dịp đón năm mới Đinh Dậu, năm mà chúng

tôi đều vào tuổi tám mươi, thì tập thơ này cũng phần nào nói lên được tình bạn, tình đồng nghiệp giữa hai chúng tôi: Huy Côn và Xuân Hải.

Kim Thi NGUYỄN HUY CÔN

467. THỢ VƯỜN

Khi còn nhỏ, Jimmy thích đồng hồ lắm. Đến 18 tuổi thì nhập ngũ và sau một năm anh ta bắt đầu tự học sửa đồng hồ. Nhiều bạn bè đến đồng hồ hỏng đến để anh sửa cho họ.

Ông đại úy biết chuyện này. Một hôm ông ta mang một chiếc đồng hồ đến và bảo:” Đồng hồ này của tôi chết rồi, cậu sửa được chứ?”

Jimmy nói:” Thưa ngài, tôi sửa được ạ”

Và hôm sau anh mang trả ông đại úy chiếc đồng hồ.

Ông này hỏi:” Tôi phải trả cậu bao nhiêu đây?”

“Thưa ngài, có một bảng thôi- Jimmy trả lời rồi anh móc túi lấy ra một chiếc hộp nhỏ, đưa cho ông đại úy:” Đây là ba cái bánh xe ở đồng hồ của ngài. Tôi chẳng tìm thấy chỗ nào để lắp chúng trở lại sau khi tháo ra”.

Sách đã dẫn

468. VUI CƯỜI V

@ Một phụ huynh học sinh hỏi thầy giáo dạy con trai mình:

_ Thầy cho biết con trai tôi học môn lịch sử ra sao ? Khi còn đi học, tôi không thích môn này. Thậm chí đã có lần tôi phải thi lại môn đó.

_ Thưa ông, lịch sử đang lập l;ai – Thầy giáo trả lời.

@ Giờ toán, thầy hỏi:

_ Ba em cho em một trăm, mẹ cho một trăm, bà cho một trăm. Vậy em có tất cả mấy trăm ?

_ Hai trăm ạ !

_ Ba trăm chứ !

_ Chỉ hai trăm thôi ạ, vì bà em ở xa và nghèo lắm...

469. HỎI ĐÁP VỀ TÌNH YÊU (II)

(Tiếp theo I)

H: Rồi thế nào ?

Đ: Anh không chùn bước được.

H: Có phải tất cả những Đàn ông Duy Nhất Viking ấy đều có tóc vàng hoe không ?

Đ: Ô, không. Một số trong bọn họ có tóc xẫm màu-, những gã điển trai đã gieo mầm lúa mạch hoang dại. Cái loại Đàn Ông Duy Nhất này có cung cách của bọn hầu hạ và có một con quỷ trong mắt hẳn. Nhưng hẳn

không phải là một đứa hèn hạ; hẳn không muốn giành giật tình cảm một cách nhanh chóng và bừa bãi với một Cô Gái Duy Nhất. Hẳn có một trái tim vàng. Hẳn là viên kim cương chưa trau chuốt. Hẳn kể với Cô Gái Duy Nhất một cách chân tình về Quá Khứ. Nàng thông cảm và tha thứ.

H: Và nàng kết hôn với hẳn ?

Đ: Vâng, kết hôn với hẳn.

H: Vì sao vậy ?

Đ: Để cải tạo hẳn.

H: Nàng cải tạo hẳn ư ?

Đ: Tỉnh thoảng thôi.

H: Sao lại thỉnh thoảng ?

Đ: Khi thấy cần thiết.

H: Vậy, thưa ngài Arbuthnot, khi người Đàn Ông Duy Nhất yêu điên cuồng một Cô Gái Duy Nhất thì anh ta làm gì ?

Đ: Anh ta dạo chơi ngoài trời.

H: Vâng, tôi hiểu, nhưng anh ta làm gì? Chẳng hạn có làm gì quá đột ngột không ?

Đ: Ô, xin lỗi. Xin ông nói rõ hơn ?

H: Vậy thì họ hứa hôn như thế nào ?

Đ: Với sự chân thành.

H: Thế rồi cái gì xảy ra sau đó?

Đ: Họ cưới nhau.

H: Hôn nhân là cái gì vậy?

Đ: Là một cuộc sổ sổ.

H: Những cuộc Hôn lễ được cử hành ở đâu?

Đ: Ở trên Thiên Đàng.

H: Cô dâu làm gì trong đám cưới?

Đ: Nàng xấu hổ.

H: Thế chú rể làm gì?
Đ: Quên chiếc nhẫn.
H: Thế sau Hôn lễ là cái gì?
Đ: Tuần Trăng Mật.
H: Rồi tiếp theo?
Đ: Nàng có điều bí mật nhỏ.
H: Là cái gì vậy?
Đ: Nàng đan bộ quần áo nhỏ xíu.
H: Chuyện gì xảy ra sau đó?
Đ: Họ bắt đầu sống bình thường và xây dựng gia đình, rồi sống Hạnh Phúc mãi mãi.
(Còn tiếp)
Sách đã dẫn của NHC

470. TRẢ LỜI BẠN ĐỌC

Tôi nhận được thư của một số bạn đọc sau khi 4 tập Truyện 100 chữ đã lên mạng. Nói chung các bạn đều hoan nghênh, nhiều bạn khen vì vừa ngắn gọn, vừa thú vị, mà cũng bổ sung được một số kiến thức cần thiết. Tuy nhiên, cũng có bạn hỏi : “ Tại sao từ tập 2 thì số “từ” trong một mẫu truyện thường dài hơn 100 ? Về ý này, chúng tôi cũng quan tâm và thấy rằng, cần hiểu

“ 100 chữ/từ” là truyện cực ngắn, không câu nệ thật đúng 100, dài và ngắn hơn nhằm đảm bảo chuyển tải nội dung cần nói.

Xin chân thành cảm ơn các bạn đã góp ý và hưởng ứng những tập truyện cực ngắn này.

471. GIỚI THIỆU TỪ ĐIỂN XÂY DỰNG THỰC HÀNH

Theo kết quả *Kiểm kê từ điển học về xây dựng* năm 2011 thì từ 1970 đến nay đã có 26 cuốn từ điển về Xây dựng (và kiến trúc) các loại được xuất bản. Đó là các từ điển song ngữ xuôi và ngược (Nga-Việt, Anh-Việt, Pháp- Việt), từ điển thuật ngữ, từ điển Bách khoa Xây dựng (và kiến trúc) và cả từ điển theo chủ đề. Cũng phải kể thêm khoảng 1000 mục từ đã đóng góp trong Bộ Từ điển Bách khoa Việt Nam (xuất bản năm 1996-2004). Tuy nhiên những từ điển này, hoặc là phục vụ quá rộng cho các đối tượng từ học sinh viên đến nhà nghiên cứu, nhà sản xuất và người phiên dịch, hoặc là quá hẹp, chưa bao quát hết *những việc phải làm* từ khâu đầu tư, khảo sát thiết kế, thi công hoàn thiện công trình, giám sát đến nghiệm thu đưa vào khai thác sử

dụng, chưa làm rõ ai làm những việc này và cần phải biết đầy đủ những kiến thức nào. Ngoài ra, thời gian qua xây dựng phát triển mạnh, nhiều dự án lớn được thực hiện, nhiều kỹ thuật mới được áp dụng cũng cần được thể hiện trong từ điển. Những yêu cầu này đòi hỏi cần có một cuốn từ điển xây dựng thực hành mà bảng từ đầy đủ những vấn đề nói trên.

TỪ ĐIỂN XÂY DỰNG THỰC HÀNH là một cuốn từ điển giải thích thiết thực và đầy đủ nhằm phục vụ các nhà quản lý xây dựng, tổ chức thực hiện, thiết kế (quy hoạch, công trình), thi công, giám sát công trình, khai thác công trình xây dựng. Tất nhiên không thể bỏ qua những kiến thức cần thiết, cơ bản, cập nhật về vật liệu, kết cấu, máy xây dựng, phương pháp thi công và một số vấn đề có liên quan đến môi trường xây dựng. Từ điển này chủ yếu sử dụng cho kỹ sư, kiến trúc sư, nhà thầu xây dựng, nhà doanh nghiệp về xây dựng (bất động sản, vật liệu, máy xây dựng, v.v.) và các nhà quản lý xây dựng ở các cấp trong ngành.

Tác giả : Nguyễn Huy Côn

472. CHƠI THƠ XII

Dư quang nhất dạng chiếu tang du Thi lâm
Cam khổ viêm lương kế hiệu thù Liễu trai
Hoa lý minh ngôn kim thượng tại Tái sinh duyên
Bồng lai phiêu diêu khách tinh cô Kính hoa duyên

Bóng dâu đã xế ngang đầu
 Biết đâu ấm lạnh, biết đâu ngọt bùi
 Tóc thế đã chắm ngang vai
 Nào người non nước, nào nhời sát son

473. HẾT THỜI PHẢI NỊNH NHAU !

Nếu chồng của bạn thôi không gọi bạn là “Đôi chân dễ thương” hoặc “Đôi mắt dịu ngọt” hoặc “Bánh kẹo hấp dẫn” của anh ngay trong năm đầu mới cưới nữa thì đó chưa nhất thiết là một dấu hiệu quyết định công nhận bạn hoặc không quan tâm đến bạn nữa. Có lẽ đây biểu thị một điều là anh ta lấy được trạng thái bình thường. Có nhiều anh chồng trẻ đã từng gọi vợ là “Găng tay yêu dấu” hay “Đôi tai quý phái” hoặc “Đôi

môi hồng”, nhưng lại khát khe và nghiêm khắc. Những ông chồng như thế không bao giờ muốn kể lại những việc tầm phào của mình thời còn trai trẻ. Nếu các ông ấy gọi lầm bạn là Dagmar khi tên bạn là Daisy thì cứ việc cho qua đi.

Sách đã dẫn của NHC

474. VUI CƯỜI VI

@ _ Bắt quả tang nhé , cứ than là không có tiền trả tôi mà toàn ăn thịt gà xé phay.

_ Ồ...ờ Bộ anh không thấy sao ? Túng đến con gà nuôi không nổi phải giết làm thịt đây này !

@ Trao gói thuốc trừ gián cho khách hàng. Chủ tiệm nói:

_ Thứ thuốc này có tác dụng xua gián trong nhà sangb chiến đấu với gián hàng xóm.

Mấy hôm sau, vị khách hàng trở lại tiệm, chủ tiệm hỏi:

_ Thế nào, thuốc công dụng chứ ?

_ Vâng, lũ gián nhà tôi chiến đấu rất hăng và bắt về cơ man là tù binh !

475. HỎI ĐÁP VỀ TÌNH YÊU III

(Tiếp theo II)

H: Trừ phi thế nào?

Đ: trừ phi chàng là anh khờ trước một gương mặt xinh xắn.

H: Và nếu như vậy?

Đ: Thì họ sẽ phải chia tay nhau.

H: Thưa ngài Arbuthnot, xin cảm ơn ngài nhiều lắm !

Đ: Nhưng thưa ông, tôi đã kết thúc đâu.

H: Chưa ạ?

Đ: Ồ, chưa đâu. Còn một mặt khác về tình dục.

H: Có thể ạ? Mặt nào ạ?

Đ: Mặt trái. Ông biết không, đàn ông là chó sói đội lột cừu. Chao ôi ! còn đàn bà thì cứ hạ mình đến ngu xuẩn.

H: Lạy Chúa tôi! Xin ngài miêu tả cái hạng đàn ông mà ngài vừa nói.

Đ: Họ là rắn nằm trong bụi cỏ và không khi nào nâng đàn bà lên bệ. Chúng là những kẻ hèn hạ, vừa hôn hít, vừa tán tụng về những thiện chí của cô gái nhưng sau đó lại phản bội ngay sự tin tưởng ngây thơ của nàng. Họ là những kẻ hoài nghi cho rằng đàn bà chỉ là đàn bà, chỉ như một miếng xì gà để hút. Phương châm của họ là: “Yêu rồi thái, hái khi trẻ, bẻ khi tàn, ngán im re”. Cái bọn hèn hạ ấy nói rằng : ánh sáng nằm trong đáy mắt đàn bà và nói dối như Cuội. Ngày xưa họ vận đồ đen, uốn ria mép cho xoắn rồi mời các cô gái ngây thơ dùng bữa lúc nửa đêm với rượu sâm banh, tại căn phòng chứa

ông chủ độc thân, rồi hỏi:” Cô gái nhỏ, sao em không sợ anh?”. Thờì nay thì họ có mái tóc đen bóng lộn và xe hơi mui trần, lái xát hè đường và nói:” Này Girlie, anh cho quá giang này!”. Họ là bạn bè về hình thức nhưng lại muốn tước đoạt cái quý giá nhất của đàn bà.

Sách đã dẫn của NHC

476. NHÀ TRUYỀN GIÁO

Một hôm các môn đồ của một nhà truyền giáo nổi tiếng tụ họp lại để nghe thuyết giảng. Nhà truyền giáo nhìn họ quay quần xung quanh một lượt rồi bảo:

_ Hỡi các tín đồ ! Có biết ta định nói gì với các con không ?

_ Không ạ, tất cả đồng thanh đáp.

Nhà truyền giáo nói:

_ Được, nếu các con không biết , thì ta chẳng mất thì giờ để nói với những kẻ quá kém thông minh như các con.

Thế rồi ông ra về.

Ngày hôm sau, ông nhắc lại câu hỏi:

_ Hỡi các tín đồ ! Có biết ta sắp nói gì với các con không ?

_ Có ạ ! Tất cả đồng thanh trả lời để ông hài lòng.

_ Được ! Bây giờ các con biết cả rồi, ta chẳng cần phải nói nữa.

Ngày thứ ba, các tín đồ vẫn phải trả lời cái câu hỏi ấy.

_ Một số người biết, một số người không biết ạ !

Nhà truyền giáo bảo:

_ Được lắm! Thế thì người biết phải nói cho người không biết, nghe không ?

Sách” Truyện vui song ngữ Pháp-Việt “của NHC

477. NGƯỜI QUEN MỚI

Một hôm, tình cờ tôi phát hiện trong ngách nhỏ có một cửa hàng cắt tóc. Nơi này, nếu đi từ nhà tôi theo đường phố chính thì mất mười lăm phút đi bộ, nhưng đi theo đường chợ trong khu nhà ở thì gần hơn. Nhìn bên ngoài, cửa hàng này không có gì đặc biệt, bởi ở trong ngõ ngách, lại là tầng dưới của một ngôi nhà tập thể hai tầng cải tạo lại, chỉ có một biển hiệu sơ sài. Tuy nhiên khi vào trong cửa hiệu rồi, tôi mới nhận ra là chủ nhân của nó có “gu” thẩm mỹ. Đồ đạc nội thất kê ngay ngắn, bám sát tường, gọn gàng và có chủ ý rõ ràng. Nhìn kỹ thì thấy đồ đạc ở đây phục vụ cắt tóc nam và nữ, được trang bị khá đầy đủ cho các dịch vụ “ làm đầu”. Ngạc nhiên hơn nữa là trên tường, ngoài vài bức tranh trang trí còn có một số khung kính treo giấy chứng nhận tay nghề của chủ hiệu qua các kỳ được đào tạo nghề. Đúng, đào tạo nghề có bài bản của tổ chức nước ngoài vì thế Giấy chứng nhận đều viết bằng tiếng Anh.

Công – chàng thanh niên chủ hiệu có cảm tình với tôi ngay từ những giây phút đầu tiên, khi thấy tôi chú ý tới những tấm khung kính này. Phải nói, lâu lắm rồi tôi mới được cắt một cái tóc, gọi một cái đầu ưng ý.

Kỹ thuật cắt tóc và gội đầu của Công rất cao, thể hiện được một trình độ của người được đào tạo cẩn thận. Trong một lần phải ngồi chờ đợi, tôi còn thấy Công “làm đầu” cho phụ nữ giỏi như thế nào: từ cách cầm kéo, cách tạo và nâng lọn tóc, cách bôi kem, cách sấy, v.v...thể hiện sự lành nghề và yêu nghề nữa. Có lần Công tâm sự với tôi rằng cậu ta vào nghề này từ năm 12 tuổi, khi gia đình khó khăn, không thể cho đi học được nữa. Thôi thì phải theo bà chị họ phụ giúp trong một tiệm cắt tóc ở Sài gòn. Được cái sáng dạ và chịu khó, Công mau chóng học được nghề và lại được đào tạo thêm qua nhiều lần chịu khó theo học thầy nọ, lớp kia do người nước ngoài huấn luyện. Thế là gần 20 năm qua, với cái nghề “đề đầu vít cổ” này, Công đã lao động cật lực để nuôi bà mẹ bị tâm thần, và gia đình một vợ một con của mình.

Mới cắt tóc tại đây có vài lần, tôi đã thấy Công là một thanh niên chịu học hỏi; bởi thế lần nào tôi cũng mang cho cậu ta một vài tờ báo hay cuốn sách nhỏ về vấn đề cậu ta quan tâm. Giữa chúng tôi hình thành mối quan hệ bác cháu thân thiết từ khi đó...

Sách “ Mỗi cây mỗi hoa ” của NHC

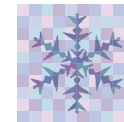
478. VUI CƯỜI VII

@_ Vì sao anh chị không bao giờ to tiếng, sống rất hạnh phúc?

_ Vì khi việc gì cả hai người nhất trí thì tôi quyết định, còn khi giữa hai người không nhất trí thì nhà tôi quyết định.

@_ Vợ tớ luôn chọc tức tớ bằng cách kể cho tớ nghe về những kỷ niệm cũ của người chồng trước.

_ Vậy thì cậu phải cắt đứt thói quen đó đi bằng cách kể cho cô ấy nghe về hình ảnh người vợ tương lai của cậu !
NHC (st)

479. ĐÔI MẮT

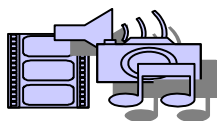
Có ánh mắt làm nguôi tan cơn giận
Có cái nhìn sao vương vấn tình thương
Có hàng mi không che khỏi đau buồn
Và dấu nổi tình yêu trong khóe mắt

Ta yêu em, ta yêu từ đôi mắt
Từ mắt em, ta biết đã yêu ta
Đôi mắt nói: chứa bao điều lãng mạn
Đôi mắt cười: rộn tình cảm yêu đương
Đôi mắt nhìn: khi oán giận, sầu thương
Ta đã yêu đắm say từ đôi mắt

Ôi ta muốn, muốn của ta đôi mắt
 Soi tâm hồn, gương đỏ, mắt em ta
 Em ơi, dù nói chi khác nữa
 Đôi mắt kia vẫn mách bảo cùng ta
 Tình yêu em tha thiết đậm đà
 Hàng mi cong sao mà che dấu được ?

Có ánh mắt làm nguôi tan cơn giận
 Có cái nhìn sao vương vấn tình thương
 Có hàng mi không che khỏi đau buồn
 Và dấu nổi tình yêu trong khóe mắt...
 (29.12.1965)

Tập thơ “Thư ban đầu” của NHC

480. CHƠI THƠ XIII

Trùng môn thâm tỏa vị tầng khai Thi lâm
Hoa lạc vô nhân hồng mẫn giai Trại đào nguyên
Tối thị hồn tiêu độc lập xứ Thăng bình truyện
Ẩn cần tâm phỏng xuất mao trai Thi lâm

Mấy lần cửa đóng then cài
 Đầy thềm hoa rụng, biết người ở đâu ?
 Tàn ngần đứng suốt giờ lâu
 Đạo quanh, chợt thấy mái sau có nhà.

Theo “Bút Hoa” của Phan Mạnh Danh

斜月当空光照耀
 春愁压梦苦难醒

481. PHÍA SAU NỖI ĐAU LÀ ĐIỀU TỬ TẾ

Mở email ra, nhận được một bài anh bạn chuyển cho, mang đúng tên của mẫu truyện này. Số là hôm 6/10, ông Đinh Ngọc Thạch (tức Bình “còng”), người cựu chiến binh biên giới phía Bắc và cũng là người chở chiếc xe tôn liên quan đến tai nạn làm em bé 9 tuổi T.M.H. ở Hà Nội qua đời hôm 23/9/2016. Ông này được tại ngoại sau 2 ngày có quyết định khởi tố và tạm giam.

Thật khó quên được gương mặt thất thần của người đàn ông trung niên sau chiếc xe chở tôn đậu bên lề đường, bên vũng máu của bé H.

.....

Người đàn ông yếu đuối này lam lũ kiếm sống bằng nghề bốc vác và chở xích lô quanh phố nghèo bồng chốc sa vào vòng lao lý.

Cảm thông cho cả hai gia đình, nhiều người đã chia sẻ với hai gia đình và mong họ hòa giải. Và, gia đình bé H. đã viết đơn đề nghị miễn xử ông chớ tôn.
Đó thật là điều tử tế đáng trân trọng và ghi nhớ !

482. HỎI ĐÁP VỀ TÌNH YÊU IV

(Tiếp theo III)

H: Họ tước đoạt như thế nào?

Đ: Bằng cách theo đuổi không đúng đắn

H: Một người đàn bà phải làm gì khi con rắn trong bụi cỏ toan chiếm đoạt sự trinh trắng của nàng?

Đ: Nàng bảo vệ sự trinh trắng đó.

H: Như thế nào?

Đ: Bằng cách cự tuyệt sự theo đuổi của hắn và nhờ toet vào những cái ôm ấp của hắn.

H: Muốn thế thì phải làm thế nào?

Đ: Bằng cách nói: "Ngài không đúng đắn: hoặc" Tôi cảm ơn nếu ngài nhớ ra rằng tôi đã là Phu Nhân".

H: Thế nhờ nàng lại không thể hé răng nói được gì?

Đ: Trong trường hợp ấy, nàng đã bắt đầu đi sai bước nhẩy.

H: Nàng nhẩy sai bước đầu tiên ấy ở đâu?

Đ: Ở con đường Truy-Hoan-Hưởng-Lạc.

H: Đường Truy-Hoan-Hưởng-Lạc là cái gì vậy?

Đ: Là con đường thaoir mái nhất.

H: Nó dẫn đến đâu?

Đ: Đến một cuộc sống nhục nhã.

H: Cuộc sống nhục nhã là cái gì?

Đ: Là sự Hủy Diệt, tồi hơn cả cái Chết.

H: Thế sau khi người Đàn Bà kiêu diêm kia đã hạ mình một cách điên rồ thì nàng làm gì để vui vẻ với anh chàng Lothario, kẻ đã tước đoạt cái quý giá nhất của nàng?

Đ: Nàng sống hết mình với hắn trong những năm đẹp nhất của đời nàng.

H: Rồi hắn làm gì?

Đ: Hắn ruồng bỏ nàng.

H: Như thế nào?

Đ: Như là vứt bỏ chiếc giày cũ.

H: Rồi nàng làm gì?

Đ: Nàng trở về nơi ẩn dật thân yêu của mình, mọi vật đều tối như bưng trước mắt nàng, trí óc của nàng như rỗng rả, nàng bậm cò súng lục và để cho người bạn đội lốt người ấy biết thế nào là Nàng.

H: Việc ấy gọi là gì vậy?

Đ: Sự bồi thường cho Trinh tiết của nàng.

H: Trong trường hợp ấy, chẳng có sự phán xử nào hay sao?

Đ: Không đâu kết án được cả.

H: Thưa ngài Arbuthnot, sự giải thích của ngài quả là đã áp dụng đúng sở trường nói lời hoa mỹ của mình để làm sáng tỏ một vấn đề thú vị nhất. Xin đa tạ ngài!

Đ: Không có gì, thưa ông Sullivan.

Sách đã dẫn của NHC

483. KẾ SÁCH MỚI

Mark vừa ở một cửa hàng cắt tóc ra. Anh không hài lòng lắm. Khi George trông thấy anh thì cười và bảo:” Tóc tai làm sao thế kia?”

Mark nói:” À, hôm nay mình thử vào cắt tóc ở một hiệu lạ vì không thích cửa hiệu cũ nữa, ấy vậy mà cửa hàng này còn tệ hơn”.

George cũng thấy như vậy, anh bảo bạn:” Đúng, anh Mark ạ. Tôi mách cho anh một kế nhé. Lần sau khi vào hiệu cắt tóc thì hãy nhìn một lượt các mái tóc của tất cả bọn thợ, rồi sau đó chọn anh thợ nào có mái tóc xấu nhất ấy”.

“ Lại chọn người có mái tóc xấu nhất ư?” Mark nhắc lại, “ Minh điên hay sao?”.

George cười bảo:”Không điên đâu. Thế theo anh thì ai cắt mái tóc ấy? Chắc không phải là anh ta rồi. Đúng không? Vậy phải là anh thợ khác. Như vậy cái anh cắt mái tóc ấy phải kém hơn anh thợ có mái tóc xấu xí chứ !”.

Sách đã dẫn của NHC

484. TỰ HỌC VÀ SỬ DỤNG NGOẠI NGỮ

Đó là tên đề một cuốn sách của tôi xuất bản từ đầu thế kỷ 21, nhân có một số ý kiến hỏi của thánh niên về vấn đề tự học ngoại ngữ như thế nào cho có kết quả.

Thông qua việc trả lời 100 câu hỏi về vấn đề này, cuốn sách gồm những nội dung sau:

- 1) Giới thiệu chung (12 câu hỏi-đáp)
- 2) Những cơ sở quan trọng của việc tự học (16 câu hỏi-đáp)
- 3) Các đối tượng tự học và sử dụng ngoại ngữ (7 câu hỏi-đáp)
- 4) Đề du học và tu nghiệp ở nước ngoài (7 câu hỏi-đáp)
- 5) Dịch thuật (11 câu hỏi-đáp)
- 6) Tìm hiểu một số ngoại ngữ (15 câu hỏi-đáp)
- 7) Mách bảo người tự học (11 câu hỏi-đáp)
- 8) Phiên chuyên tên riêng và thuật ngữ vay mượn (5 câu hỏi-đáp)
- 9) Thuật ngữ (4 câu hỏi-đáp)
- 10) Những câu hỏi cụ thể khác (11 câu hỏi-đáp).

Sách “ Tự học và sử dụng ngoại ngữ “ của NHC

485. CHƠI THƠ XIV

Hạo phách sơ nhân hận Tố Nga Bách mỹ
Dẫn nhân nhập thắng lộ thiên xa Bách mỹ
Cộng ta nhân sự vô thường định Đường thi
Sinh phạ phồn hoa tích dị ma Thi lâm

Một mình lặng ngắm bóng Nga
Rộn đường gần với nổi xa bờ bờ
“Người mà đến thế thì thôi,
Đời phồn hoa cũng là đời bỏ đi !”

486. ĐẾN VŨ HÁN

Mới hôm nào còn ở Bắc Kinh mà bây giờ chúng tôi đã đến một nơi cách xa chừng 1200km. Đó là Vũ Hán, có cầu Trường Giang nổi tiếng. Vũ Hán còn có một cái tên khác là “lò lửa Trung Quốc”.

Cầu Trường Giang nối liền ba khu vực Vũ Xương, Hán Khẩu và Hán Dương với nhau để tạo nên một khu công nghiệp mới mang tên ghép” Vũ Hán”. Cầu không đẹp lắm nhưng rất tiện nghi : xe hỏa chạy tầng dưới, xe ô tô và khách bộ hành ở tầng trên. Mặt đường dành cho ô tô rất rộng, trải nhựa nhẵn bóng khiến ta không có cảm giác đi trên một cái cầu.

Nếu ở Bắc Kinh, mọi cái đều trang trọng và đầy lễ nghi thì ở đây, cái gì cũng thân mật và gần gũi. Chúng tôi ở khách sạn Thắng Lợi nằm ngay sát bên bờ Trường Giang. Đây là một ngôi nhà 5 tầng, kiến trúc kiểu Anh. Tôi nhớ là mình ở tầng 4, phòng 412. Các đồng chí phục vụ niềm nở đón tiếp chúng tôi với một tình cảm đặc biệt dành cho nhân dân Việt Nam ngay từ phút đầu gặp gỡ.

Thành phố này cũng nhiều cái đáng ghi nhớ đây. Nó như một thanh niên đầy sức sống. Nếu ở trong các khu phố cũ, đó đây còn để lại di tích của một thời xưa cũ thì trong khu công nghiệp và các khu nhà ở mới lại thể hiện những gì là thắng lợi, là đang vươn lên. Xưa kia, tư bản nước ngoài đã đến đây để đặt các nhà ngân hàng vì thế mỗi khu vực có một kiểu kiến trúc khác nhau.

Chúng tôi đã thăm Khu gang thép Vũ Hán. Chính ở nơi đây chúng tôi mới thấy được sự phát triển nhanh chóng của thành phố này.
(29-11-1964)

Sách “84 ngày xa nước” của NHC

487. MÓN THỎ RÁN

Bà Jenkins là chủ cửa hàng ăn nhỏ tại thành phố cảng Southampton. Bà thuê hai cô hầu bàn trẻ và một đầu bếp giữa giúp bà.

Một hôm có chàng thủy thủ vào cửa hàng. Vừa ngồi vào bàn, vẫy cô hầu bàn đến để gọi món ăn mới được vài phút, anh ta đã đứng dậy đi ra. Bà chủ ngạc nhiên lắm, cho gọi cô hầu bàn hỏi nguyên do.

Cô hầu bàn trả lời:” Thưa bà, anh ta gọi món thỏ rán. Khi tôi vào bếp gọi món đó thì dẫm trúng đuôi con mèo nó ngồi ngay cạnh cửa, làm nó kêu ré lên. Nghe thấy thế, anh thủy thủ vội vã đi ra cửa”

488. VUI CƯỜI VIII

@ Thầy giáo :

_ Người Anh có một thuận lợi hơn chúng ta, đó là thuận lợi gì “

Học sinh:

_ Là họ không phải học tiếng Anh ạ !

@ Con của một kiến trúc sư nói với bố:

_ Bố ạ, con rất thích những ngôi nhà tường hình tròn, như những nhà thờ ấy...

_ Tại sao hả con trai ?

_ Bởi vì sẽ không có góc lớp và con sẽ không bao giờ bị cô giáo bắt đứng ở đó !

@ Bà Đông tâm sự với bạn:

_ Thành thật mà nói, tôi định ly hôn đấy, nhưng thời buổi này kiếm đâu ra người phụ việc giỏi như chồng tôi, nên đành thôi !

489. LÂM CẨM Ở VƯỜN II

Anh thường sống một mình ở cái nhà vườn này. Không phải anh không thấy cô đơn. Đành vậy, anh tác lữ tự an ủi rằng như thế mà lại hay. Anh viết trong bài *Một mình* như thế này:

*Một mình có thú một mình
Khỏi nghe phiền trách phẩm bình oán ân
Một mình đỡ tốn áo quần
Ngày mang đồ cọc, đêm nằm khóa thân
Một mình quen thói bất cần
Nửa đêm sự tĩnh, chị Hằng đến thăm
Ngỡ ngàng... hơn cả ngỡ ngàng
Chị Hằng rục rở khóa thân cùng mình.*

Có lúc anh nhớ cả đến mấy người bạn thân cùng học phổ thông, cách đây hơn nửa thế kỷ. Họ cũng nhớ tới anh và đã có lần lui tới tận chốn nhà vườn này:

*Đã biết nơi rồi, hẹn chuyển sau
Vào Nam ta lại đến thăm nhau
55 năm có bao nhiêu truyện
Cứ chúc mừng nhau vui sống lâu.*

Ừa ? Ta là người miền Bắc mà ! Bây giờ lâm lúc giật mình khi nhớ rằng quê cha đất tổ của mình ở Thái Bình, Nam Định kia đây. Cuộc đời là như vậy, suốt thời trai trẻ đi đó đi đây; giờ thì sức ỳ quá lớn, chẳng muốn đi đâu, kể cả Tết đến cũng chẳng muốn về quê:

*Thời gian nào có đổi thay
Con người thay đổi mỗi ngày khác đi
Giao thừa điện thoại chúc gì
Năm nay, năm trước vẫn là vậy thôi...*

Anh nhớ những khi bà vợ mang thằng cháu nội ra thăm ông và chơi ở vườn. Nhưng đó là hồi ông mới về hưu

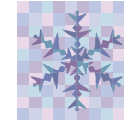
cơ, chứ bây giờ thì hiêm lắm. Nó đến rồi lại theo bà về thành phố chỉ tổ làm ông thêm nhớ:

*Ngày xuân trông cháu tươi cây
Vườn xanh tiếp nối trời mây một màu
Như câu “bãi bể nương dâu”
Sáu mươi năm nữa, bạc đầu như ông.*

Nơi đây hẻo lánh và vắng vẻ, có ai ghé qua chơi thì anh vui lắm, bận mấy cũng ra tận ngõ để đón

*Dừng xe, thả bước qua cầu
Lối vào đứng sẵn hàng cau đón chào
Cá hồng tung tẩy dưới ao
Bí bầu lơ lửng giàn cao sắp hàng...*

Sách "Mỗi cây mỗi hoa" của NHC

490. CHƠI THƠ XV

*Thùy gia tiêu tức đậu đông phong Tình sử
Khử khứ ly ly tổng tụy dung Ý lâu mộng
Liệu đắc kim sinh vô ngã phận Tái sinh duyên
Lai sinh hoặc giả ký trùng phùng Tái sinh duyên*

Vì ai ngăn đón gió đông ?
Thiệt lòng khi ở, đau lòng khi đi !
Trùng phùng dù họa có khi
Thân này thôi có còn gì mà mang !

491. NGƯỜI GÌN GIỮ SỰ TRONG SÁNG CỦA TIẾNG VIỆT

Bạn đọc không xa lạ gì với những bộ tiểu thuyết đồ sộ và hấp dẫn như : *Chiến tranh và Hòa bình*, *Con đường đau khổ*, *Tội ác và Hình phạt*, *Đền không hết bóng*, *Khải hoàn môn*, v.v. mà ông đã dày công dịch từ nguyên tác. Xin nhấn mạnh là *nguyên tác tiếng Nga*, bởi ông luôn giữ đúng một nguyên tắc cho mình là dịch trực tiếp từ tiếng xuất xứ của tác phẩm. Đó là một nguyên tắc không dễ thực hiện đối với người có không ít 4 ngoại ngữ như ông, thêm vào đó, các sách tương ứng đã dịch ra tiếng Pháp và tiếng Anh trong thời gian trước đây ở ta lại có sẵn.

Đã có lần ông nói với tôi rằng ông chưa bao giờ chấp nhận việc dịch một tác phẩm qua ngôn ngữ thứ hai rồi lại chú thích ngay trong sách là “ có tham khảo ” thứ tiếng này.

Tại sao ông thực hiện được điều này ? Cũng dễ hiểu, bởi ông giữ được văn phong và thần thái của nguyên tác trên cơ sở thể hiện những giá trị tối ưu của tiếng Việt để đưa các danh tác của thế giới tới bạn đọc Việt. Biết nhiều ngoại ngữ nên ông có đủ điều kiện để so sánh các ngoại ngữ về mức độ khó, dễ và nhất là cái hay, cái cốt lõi của từng ngoại ngữ ấy. Ông trân trọng tiếng Nga và học tập tiếng Nga một cách nghiêm túc, từ những con chữ đầu tiên.

Biết nhiều ngoại ngữ, song chưa bao giờ ông lấy ngôn ngữ phương Tây này làm chuẩn mực áp đặt vào

văn chương của tiếng nước kia. Trái lại, từ sự hiểu biết ngoại ngữ hay tiếng gốc của tác phẩm, ông đã soi rọi từ nguyên gốc tiếng Nga để thể hiện thành công những nét riêng có của tiếng Việt.

Dịch thuật trên cơ sở am hiểu và nghiên cứu ngôn ngữ có kết quả, rồi nghiên cứu tác động trở lại dịch thuật khiến các tác phẩm dịch thuật của ông, khi đã chuyển ngữ sang tiếng Việt rồi, ai đã từng đọc rồi thì không muốn rời trang sách.

Ông dịch *Chiến tranh và Hòa bình* và *Con đường đau khổ* từ nguyên văn tiếng Nga của các sách *Voina i Mir* hay *Khozdenie po Mukam* chứ không phải từ các sách tương ứng tiếng Pháp có rất sẵn là *Guerre et Paix* hay *Le chemin des tourments*.

Nhưng trên hết, ông là người có công hiến xứng đáng về văn học, về ngôn ngữ nhưng trên hết là một công dân yêu đất nước, yêu tiếng nói của dân tộc mình. Ông đã từng chống lại việc lấy ngôn ngữ phương Tây làm chuẩn mực áp đặt vào tiếng Việt mặc dù sành các thứ tiếng này.

Ông là giáo sư Cao Xuân Hạo (1930-2007).

492. ĐIỀU ƯỚC THỨ 7

Đây là tên một chuyên mục trên kênh VTV3 của Đài truyền hình Việt Nam. Tình cờ, tôi vừa xem được một câu chuyện rất có ý nghĩa và đượm tình cảm giữa

mọi người trong cộng đồng với nhau, ở mọi lứa tuổi, trong mọi hoàn cảnh và các nỗi đau khác nhau của cuộc sống. Một học sinh phải nghỉ học giữa chừng vì căn bệnh quá hiểm nghèo. Ở nhà em vẫn có ước mơ- mong trở thành nhà thiết kế thời trang. Em say sưa thiết kế, may thử và ước ao có điều kiện sẽ may cho những người thân trong nhà mình: từ mẹ, anh chị em, đến các cháu những bộ quần áo với màu sắc, hình ảnh nói lên ý thích và cá tính từng người. Và không ngờ, việc này đã được thực hiện một cách sáng tạo và suôn sẻ, thể hiện trong một buổi “ ra mắt” thực sự những bộ quần áo em dự kiến may cho mọi người, tại Trường Đại học Thái Nguyên. Một buổi biểu diễn thời trang mà nhà thiết kế và sản xuất chuyên nghiệp đã thực hiện theo ý của em. Bao nụ cười, bao giọt nước mắt tuôn trào đã phản ảnh tình cảm không dấu nổi của những người chứng kiến việc thực hiện “điều ước thứ 7” cho em gái đó. Và Đài Truyền hình Việt Nam đã làm được điều mong ước này !

493. HỘI TA ĐÃ CÓ TIẾNG CA

Tôi vừa ngạc nhiên vừa mừng khi anh Nguyễn Xuân Hải đưa cho xem bản nhạc “ *BÀI CA HỘI XÂY DỰNG*”. Không ngạc nhiên sao được khi biết thêm một tài của anh là sáng tác nhạc, ngoài tài làm báo và viết

truyện. Không mừng sao được khi có thêm một bài hát nữa về xây dựng. Ngành nghề xây dựng lớn là thế mà bài hát về xây dựng chưa có là bao. Tất nhiên không mấy ai quên “ Bài ca xây dựng” của nhạc sĩ Phan Huỳnh Điểu bấy lâu nay đã vang lên, và mỗi lần nghe lại, chúng ta không thể không thấy phấn khởi và tự hào về thành quả xây dựng, về niềm vui của người thợ xây mỗi khi cất dựng xong một công trình cho đời !

Hội Xây dựng đã thành lập được mấy chục năm nay, song phổ biến cũng như ngợi ca thành tích của Hội (tức Tổng Hội) đến mọi người chưa bao nhiêu. Dịp này, với lời ca mộc mạc mà sâu sắc, nói lên đầy đủ từ thành quả đến nhiệm vụ của Hội, với giai điệu vui tươi nhưng âm áp, nhịp nhàng như những bước chân đi của Người xây dựng, chắc hẳn khi nhạc tấu lên sẽ gây cho chúng ta nhiều cảm xúc.

Cảm ơn anh Nguyễn Xuân Hải và xin giới thiệu cùng bạn đọc, cùng những ai yêu mến người xây dựng qua “*BÀI CA HỘI XÂY DỰNG*” của nhà báo Nguyễn Xuân Hải, trưởng ban biên tập tạp chí Người Xây dựng.

494. SỚM CÓ MỘT CÔNG TRÌNH PHỤC HƯNG TRÊN PHỐ CREVOST Ở HÀ NỘI XƯA

Công trình kỳ thú này là tác phẩm của các kiến trúc sư Luyện, Tiếp và Đức. Mỗi khi có cơ hội cho phép thử sức, nhóm kiến trúc sư trẻ này quyết tâm thực hiện,

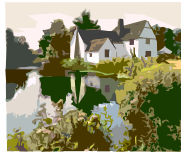
lấy nguồn cảm hứng từ nghệ thuật truyền thống của đất nước mình.

Người ta không thể không chúc mừng chuyển thử sức đầu tiên này khi mà thành công quá hoàn hảo. Chẳng hề xảy ra sự va chạm đáng tiếc nào với những người dân đội nón qua lại kia, bởi mối quan hệ giữa họ là quá tốt.

Những giải pháp sử dụng mặc dù thật đơn giản và trang trí chẳng thừa thãi cầu kỳ, sự điều hợp thành công giữa các đầu hồi, ban công gỗ và cột góc xây gạch, các cửa sổ xinh đẹp ở gian chính với những mái đua lợp ngói đỏ tươi, rồi bức tường rào xinh xắn đủ để toát lên một đặc thù bản lĩnh mà không thể mình biện thêm gì được về công năng của chúng.

Người ta dễ dàng tưởng tượng ra một con phố hoàn toàn viên quan bằng những ngôi nhà kiểu này, và hy vọng rằng có ngày nào đấy trở thành hiện thực. Những chủ nhân An nam bắt đầu ổn định chỗ ở khi mà họ đã có một nơi cư ngụ hiện đại, không phải di chuyển đi đâu nữa, và điều này thuyết phục họ rằng đó là phương cách mà họ thể hiện về nơi ăn chốn ở của mình. Chính họ đã thực hiện vai trò của Kiến trúc Phục Hưng tại Việt Nam, bởi ngay kiến trúc sư cũng không thể áp đặt phong cách một khi chủ nhà chẳng muốn.

(Tài liệu tiếng Pháp do VGQ cung cấp)

495. THƯ GIẢN MỘT LÁT

@ Một soạn giả tỏ ý khoe vở kịch của mình:

_ Rất tiếc là cậu không dự buổi công diễn vở kịch của tớ. Mọi người đã đánh nhau trầy đầu sứt trán cạnh quầy vé đấy !

_ Thật à ? Thế họ có được trả lại tiền không ?

@ Ông giám đốc hỏi cô thư ký vào một buổi chiều thứ bảy:

_ Tối mai chủ nhật cô có bận việc gì không ?

_ Dạ, thưa không, em hoàn toàn rảnh ạ !

_ Thế thì ráng đi ngủ sớm để thứ hai đi làm khỏi trễ !

@ Tại sao anh lại ly dị ?

_ Tại cái con...vẹt !

_ ???

_ Tôi tên Hùng mà con vẹt của cô ấy cứ lải nhải: “ Hôn em đi, anh Dũng !!!”

NHC (st)

496. CHUYỆN TRẠI LÍNH

Trại lính bao giờ cũng được canh phòng cẩn mật, ai không có phép thì không thể ra vào được. Không nghiêm ngặt như thế thì lính tráng ra vào tự do và sẽ gây nhiều phiền toái.

Thông thường, có ba lính gác đứng canh trong một phiên. Số lính gác này thay nhau cầm súng đứng ở cổng ra vào để kiểm soát giấy tờ. Lính gác phải thuộc các câu sau đây: “ Ai? Đứng lại!” mỗi khi có bóng người đi về phía cổng.

Đêm nọ, có anh lính đang gác, chợt nghe tiếng động trong bóng tối. Anh lúng túng hô:”Ai? Đứng lại!”

“ Chẳng có ai cả” – một giọng nói cất lên.
Anh lính nghĩ một lát rồi bảo:” Ồ, thế có ai cùng đi không đây?”

497. CHƠI THƠ XVI

Hồng khuê chỉ xích cánh thiếu thiếu Thập tài từ
Lữ quán u sầu tổng tịch liêu Trại đào nguyên
Trích điệp, xuyên hoa lai tịnh tiếu Ý lâu mộng
Tương phùng cương đạo bất hôn tiêu Tình sử

Nước non cách mấy buồng thù
Những là trộm dẫu, thâm yêu chốc mòng
May thay giải câu tương phùng
Góp phần đổ lá, thỏa lòng tìm hoa.

498. VỀ NƯỚC

Chiều nay chúng tôi rời Quảng Châu về nước. Năm tàu hỏa hai ngày thì tới biên giới Việt-Trung. Đồng chí Giã- người theo đoàn chúng tôi từ Bắc Kinh đi qua các thành phố nói trên còn tiễn đưa chúng tôi tới tận Hàng Dương mới chịu quay lại. Anh không quên mua vé tàu, vé ăn uống chu đáo cho chúng tôi rồi mới chịu về Bắc Kinh. Con người trung hậu mà vui tính ấy đã sống với chúng tôi gần 7 tuần lễ.

Bốn giờ sáng ngày 10-1-1965, chúng tôi đã nằm trên tàu liên vận từ Trung Quốc về Việt Nam. Cuộc hành trình lặp lại như 11 tuần trước đây , có điều chúng tôi không còn bỡ ngỡ nữa, chỉ còn nhớ nhớ những ngày đã làm việc và giải trí trên đất nước này.

Đúng 2 giờ chiều ngày 11-1-1965, tàu hỏa về đến ga Hàng Cỏ ở Hà Nội.

Sách đã dẫn của NHC

499. MỘT NGÀY

Cũng bên xe này đây em nhỉ
Mừng đón em, bịn rịn tiễn em
Một ngày vui sướng êm đềm
Một ngày biết mấy nỗi niềm đáng ghi

Vui gặp gỡ anh đi từ Bắc
 Lòng xôn xang em tất Tây sang
 Cách nhau biết mấy dặm trường
 Đứng giờ ta đã trên đường, bên nhau

Ôi ! Thủ đô trong thời khói lửa
 Vẫn thanh bình hai đứa yêu nhau
 Chia ly chẳng phải buổi đầu
 Mà sao như thầy xa nhau lâu rồi
 Ta dạo chơi, ta ngồi trò chuyện
 Mặc bầu trời gió quyện, nắng lên
 Sáng qua, chiều đã tới bên
 Tâm tình mặn nhạt ta quên ngày dài

Ánh trăng lên soi hai tuổi trẻ
 Rọi nổi niềm nhỏ bé riêng tư
 Trăng reo ánh sáng hiền từ
 Bên em, trăng đẹp, bao giờ dám mong !
 Ta gặp nhau trong lòng thời chiến
 Khi tình hình chuyển biến phút giây
 Giờ đây gặp gỡ thế này
 Chắc đâu ta đã có ngày tái lai

Vẫn thơ ngây nhưng ai dám bảo
 Em của tôi không trái tim vàng
 Rồi đây khi trở lại làng
 Càng nhiều kỷ niệm, anh càng nhớ em
 Bến xe đây mà em đâu nhỉ ?
 Qua đón em, nay lại tiễn em
 Một ngày thời chiến êm đềm
 Một ngày trọn vẹn bao niềm mến
 thương.

(9.10.1965)

Sách thơ "Thuở ban đầu" của NHC

500. SÁCH KIM THI SỐ 40

Hình như tôi đã nêu mục đích của việc ra đời của Tủ sách Kim Thi trong mẫu 177 của Truyện 100 chữ -Tập 2. Đến tập 5 của Truyện 100 chữ, số sách Kim Thi đúng 40 tập. Theo ý kiến nhận xét của người đọc, các tập sách này tuy mỏng và kiệm lời nhưng rất phù hợp với những người ít thời gian đọc sách. Tuy nhiên với các nội dung đa dạng về thể loại (văn, thơ, khoa học, thời sự, vui cười, v.v. sách cũng khá bổ ích và trong chừng mực nào đấy thỏa mãn được người đọc.

Nhân dịp Sách Kim Thi đạt 40 tập, chúng tôi xin chân thành cảm ơn các bạn đã hưởng ứng và góp nhiều ý kiến quý báu.

MỤC LỤC SÁCH KIM THI SỐ 40

(số 401 đến 500)

Aline 413

Anh lại ra đi 402

Ăn phẩm chung 403

♣

Bài thơ tìm thấy 423

Bạn của nhà thơ 457

Biến đổi khí hậu 436

Bướm xinh 426

♥

Các ngôn ngữ dân tộc Việt Nam 421

Cách chọn màu 444

Cây bút hết mực 454

Chẳng ai ưa 419

Chocolate có lợi cho hệ tim mạch 442

Chơi thơ XI 464

Chơi thơ XII 472

Chơi thơ XIII 480

Chơi thơ XIV 485

Chơi thơ XV 490

Chơi thơ XVI 497

Chuyện trại lính 496

Chữ xấu 424

Công trình nay còn đâu 451

Của bà đây này 448

♣

Dinh dưỡng cho người cao tuổi 429

Đâu ngôi nhà Việt Nam 463

Đêm Chương Mỹ 460

Đến Vũ Hán 486

Điều dễ hiểu 422

Điều ước thứ bảy 492

Đôi mắt 479

Đúng sai, cần biết 452

Đứa con hư 453

Gặp gỡ lần đầu 427

Gặp tuyết lần đầu 426

Giới thiệu từ điển Xây dựng thực hành 471

♥

28 độ trong bóng râm 439

Hết thời phải nịnh nhau 473

Hiệu thêm về KT đọc nhanh 408

Hỏi đáp về đàn ông 409

Hỏi đáp về tình yêu I 461

Hỏi đáp về tình yêu II 469

Hỏi đáp về tình yêu III 475

Hỏi đáp về tình yêu IV 482

Hội ta đã có tiếng ca 493

♣

Kế sách mới 483

Kiểm sống 433

Kiến trúc thông minh 431

Lại chuyện giáo dục 414

Lại thư giãn 456

Làm từ thiện 428

Lâm cẩm ở vườn II 489

Lời trẻ thơ 434

Mâu thuẫn vặt của vợ chồng 438

Mèo giỏi tin học 443

Món thả rán 487

Một cú thư giãn 441

Một ngày 499

Mua tranh 412

Mưa thuận gió hòa 401

Ngũ Dương Thành 458

Người cùng tuổi 455

Người gìn giữ sự trong sáng của tiếng Việt 491

Người lịch sự 404

Người quen mới 477

Nhà môi trường học 406

Nhà truyền giáo 476

Những ngày bình phục 437

Nội dung của tuyển tập thơ chung 466

Phía sau nỗi đau là điều tử tế 481

Sách Kim Thi số 40 500

Sớm có một công trình Phục Hưng...494

Sự kiện 3 năm trước 407

Tác dụng của rượu vang đỏ 440

Tai nạn hy hữu 449

Tạm biệt Vũ Hán 416

Thân phận khu phụ xưa và nay 446

Thế kỷ 20 417

Thợ vườn 467

Thư giãn một lát 495

Thực hiện điều mong ước 411

Tiền thể 435

Trả lời bạn đọc 470

Trường Tiến 432

Tuổi Chó 425

Tuổi Dê 440

Tuổi Gà 420

Tuổi Khỉ 415

Tuổi Lợn 430

Tuổi Ngựa 405

Tự học và sử dụng ngoại ngữ 484

Về quê em 447

Về nước 498

Vì vợ vu vạ 450

Vị cứu tinh của mèo 418

Vui cười 445

Vui cười VIII 488

Vui cười II 459

Vui cười III 462

Vui cười IV 465
Vui cười V 468
Vui cười VI 474
Vui cười VII 478

Truyện 100 chữ - Tập 5
SÁCH KIM THI SỐ 40
Xong ngày 14-10-2016
File: 100chu5

TỦ SÁCH KIM THI

SÁCH SỐ 40

ĐÔI DÒNG CẢM XÚC * VUI LÀ CHÍNH * 12 CON GIẤP *
 TRUYỆN 100 CHỮ (TẬP 1-5) * MẤY VẤN ĐỀ VỀ SINH THÁI
 KIẾN TRÚC*S Ồ TAY TỪ THÔNG DỤNG HÁN-VIỆT* NHỮNG
 CON MÈO NHÀ BÀ EM * ĐỒ HỌA HIỆN ĐẠI ÂU MỸ * PHONG
 THỦY LÝ THUYẾT VÀ THỰC HÀNH*KIẾN TRÚC-MẤY VẤN ĐỀ
 CƠ BẢN * NỐI MẠNG BẤT ĐỘNG SẢN * MỘT SỐ VẤN ĐỀ TỪ
 ĐIỂN HỌC VÀ NGÔN NGỮ XÂY DỰNG-KIẾN TRÚC * MỖI CÂY
 MỖI HOA * NẠN NHÂN CỦA KHOA HỌC*TRUYỆN CƯỜI ANH-
 MỸ * BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU & XÂY DỰNG * ĐÔI NÉT LỊCH SỬ
 KIẾN TRÚC HÀ NỘI * 84 NGÀY XA NƯỚC * PHONG THỦY
 TGM *PHONG THỦY CÔNG TRÌNH * TỪ ĐIỂN VIẾT TẮT*T
 HUỖ BAN ĐẦU * ĐÊM NĂM NĂM Ở * ĐỜI LÀ BIẾN CẢ * TỪ
 ĐIỂN DANH NHÂN KIẾN TRUC-XÂY DỰNG THẾ GIỚI * TỪ
 ĐIỂN THUẬT NGỮ VĂN HỌC NGHỆ THUẬT PHÁP-VIỆT,V.V...

kim thi

